

РЕШЕНИЕ

№ 258

гр. Пловдив, 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IX СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: Николинка Г. Цветкова

Членове: Фаня Т. Рабчева Калчишкова
Анна Ив. Иванова

при участието на секретаря Пенка В. Георгиева
като разгледа докладваното от Фаня Т. Рабчева Калчишкова Въззивно
гражданско дело № 20225300501671 по описа за 2022 година

Производство по чл.258, ал.1 и сл. ГПК.

Подадена е въззивна жалба, първоначално чрез адв.Г.Д., като пълномощник на П. Ю. Т., от гр.Пловдив против Решение № 260157/ 16.02.2022г. постановено по гр.д.№ 5864/2020г по описа на ПРС – I гр.с., която касае обжалване на първоинстанционното решение в частта относно вината за разстройството на брака, предоставянето на родителските права върху малолетните деца Д. и А. на бащата, определяне на тяхното местоживее, определения режим на лични отношения между децата и майката, както и относно присъдената издръжка. Решението се обжалва като неправилно, необосновано и незаконосъобразно по съображенията: мотивира се от тази страна въз основа на събрания доказателствен материал установеност при безспорност на фактите и обстоятелствата за това, че бракът между страните е дълбоко и непоправимо разстроен по изключителна вина на съпруга поради наличие на такива негативни качества у съпруга, които се задълбочили след раждането на първото дете – Д., проявили се в периода когато съпругата се грижила изцяло за дъщеря си и полагала усилия за нейното развитие, съпругът ходил на лов и отсъствал с дни от дома си, обиждал и заплашвал съпругата си, които вредни навици и поведение се задълбочили и след раждането на второто дете А., съпругът станал още по груб, избухлив и агресивен, започнал да изневерява на съпругата си. Изложени са обстоятелства, свързани с преживян инцидент от страна на съпругата, в резултат на който се наложило временно жалбоподателката да

предостави грижите за децата на семейството на съпруга си, вследствие на което децата претърпели влияние и манипулация срещу майка си. В този смисъл са изложени обстоятелства за действия и поведение от страна на съпруга, в подкрепа обосноваване на довода за изключителна вина на съпруга. По отношение на родителските права върху двете малолетни деца, родени от брака между страните, са мотивирани обстоятелства и доводи в подкрепа на родителските качества и потенциал на съпругата, необходимостта от отглеждане и възпитание на децата от страна на майката, вместо от майката на съпруга, в каквато насока се излага обстоятелства за недобре осъществявани грижи от страна на бащата и неговата майка по отношение на хигиената. Въз основа на тези обстоятелства се иска предоставяне на родителските права на майката, а в приложение на жалбата са представени СМУ, свидетелстващи за агресия и упражнено физическо насилие от страна на съпруга П. Я. спрямо съпругата си, Заповед за защита от домашно насилие, Постановление за възобновяване на наказателно производство от ОП-Пловдив за разследване на упражнено насилие и заплахи от страна съпруга П. Я. спрямо съпругата си, Социални доклади, установяващи отлични жилищни условия и възможности на майката за отглеждане и грижи за децата, Становище за проведено психологическо изследване от психолог Л. Б., свидетелски показания, вкл. на св.Т. А., представени са приложения в описание, съставляващо 18 броя представени документи за подадени сигнали/ жалби до РП и ОП-Пловдив и III РПУ-Пловдив, медицински документи за детето А. Я.. Формулирани са доказателствени искания: за приемане на приложените към жалбата писмени доказателства, както и за допускане при режим на довеждане двама свидетели, които да дадат показания за релевантни факти и обстоятелства, настъпили след приключване на съдебното производство пред ПРС и свързани с грижите на децата, данни за упражнено насилие със значителен риск за здравето на децата.

Постъпил е отговор по въззивната жалба от П. Д. Я., от с.С., община Карлово, чрез пълномощника му адв.Д.Е., в която същата се оспорва като неоснователна.

II. Въззивна жалба от П. Д. Я., от с.С., Община Карлово, чрез адв.Д. Е., с която постановеното решение на районния съд се обжалва в частта на вината за това, че разстройството на брака е по вина и на двамата съпрузи. В тази част на решението същото се сочи като постановено при необсъждане на доказателствата в тяхната съвкупност и взаимна връзка, като не са изложени мотиви относно упражненото от страна съпруга физическо насилие спрямо съпругата си, което се оспорва и се излагат доводи за липса на такива доказателства по делото, прави се изложение на наведените от жалбоподателя брачни провинения на съпругата, иска се отмяна на решението в обжалваната му част и постановяване на решение, с което се приеме, че виновна за развода е съпругата.

III. Насрещна въззивна жалба от П. Д. Я., от с.С., Община Карлово, чрез адв. Д. Е., с която постановеното решение на районния съд се обжалва в частта на постановеното решение относно определения режим на майката с децата, като се иска 1./ определяне на РЛО : а/ всяка първа и трета седмица от месеца в дните събота и неделя от 10.00ч. до 17.00 ч. във всеки от тези дни, без приспиване на децата при майката и в присъствие на трето лице, като

за първа седмица от месеца се счита тази, в която всички дни са с дати от съответния месец б/ през лятото – 2 пъти по 7 последователни дни по време, когато не съвпада с отпуск на жалбоподателя, за времето от 10ч. до 17ч. във всеки от тези дни без приспиване на децата при майката в/ за времето от един месец през лятото, когато бащата ползва годишния си отпуск, майката да не ползва РЛК с децата през първата и третата седмица от месеца. 2./ След приключване на делото пред РС-Пловдив и към настоящия момент е посочено, че майката подлага децата на непрекъснат тормоз, за който се твърди, че е съсредоточен предимно спрямо детето А., в каквато насока се излагат обстоятелства в жалбата. Ангажирани са СПЕ, както и гласни доказателства.

Постъпил е отговор по НВЖ от П. Ю. Т., чрез адв. Г.Н.Д., АК-Пловдив, с който се оспорва същата като неоснователна, както и изложените в нея обстоятелства и твърдения с цел дискредитиране на майката, с цел прикриване и омаловажаване на данни за упражнено насилие върху децата, от една страна, така и невъзможност за упражняване на грижи от страна на бащата.

Пловдивски окръжен съд като взе предвид представените по делото доказателства, намери следното:

Жалбите изхождат от надлежни страни, подадени са против подлежащ на обжалване валиден съдебен, поради което като процесуално допустими подлежат на разглеждане по същество.

Съдът е бил сезиран от ищеца П. Д. Я. с иск за развод по реда на чл.318 ГПК против П. Ю. Т. за прекратяване на сключен между страните на 03.06.2012г. в гр.К. граждански брак, от който същите имат две родени деца – Д. , р. ***г. и А., р. ***г. С изложението по исковата молба ищецът по първоначалния иск се е основал на настъпила фактическа раздяла през м.декември 2017г. , като дълбокото и непоправимо разстройство на брачната връзка се е основала на формулираните по реда на чл.322 ГПК основания за виновност на ответницата по този иск , както следва : последната е била заета единствено със себе си по време на брачното им съжителство, напуснала ищеца с родената им дъщеря без причина, отправяла обвинения спрямо ищеца за връзка с друга жена, вдигала скандали, викала полиция, в присъствие на майка си. Ищецът не я спирал, като заявявал, че ако иска да си върви да вземе и дъщеря си със себе си, която била малка, но ответницата напуснала дома без нея. Началото на 2018г. идвала да вижда дъщерята на страните Д. един път седмично и я взимала понякога със себе си в Пловдив до м.март 2018г. Относно по-малкото дете А. ищецът заявил твърдението, че научил две седмици след раждането му, когато ответницата се обадила по телефона на свекърва си с искане за предоставяне на сума от 3 000 лева за раждането. Началото на м.септември 2018г. предала детето А. на ищеца, от когато ищецът се грижил и за двете деца. Ответница има апартамент в П.и там живее. Заявява обстоятелства, че същата обикаляла барове и други места, като се дезинтересирала от ищеца. Ищецът притежава къща в гр. К., но живее в с.С. при родителите си заради помощта, която те му оказват и семеен бизнес. За детето Д. излага обстоятелства, че същото е посещавало първоначално детска градина от 2020г. в гр.К., уроци по пеене, по математика, по танци и е много привързано

към ищеца. Заявено е твърдението, че ищецът е виждал дъщеря си с насинена ръка след връщането ѝ през м.декември 2019г., до когато ответницата не я е взимала повече от година. Относно по-малкото дете А. излага обстоятелства, че във връзка с ниската му възраст се отглежда вкъщи. През м.февруари 2020г. Д. била болна, имала нужда от инхалации, какъвто ищецът купил, но бил забравен в П., като ответницата не го върнала, заради което ищецът купил нов. Впоследствие ответницата поискала да вземе Д., но детето отказало да отиде с нея и се разплакала. Ответницата лъжела, правила театър, като я интересувало само какво впечатление ще направи у другите, вкл. като викала полиция, иначе била дезинтересирана от децата. А те, децата вече питали за нея. При посещения на децата в П. на лекар, децата били съпровождани от ищеца и неговата майка, като се обаждали на П. Т. да ги види, но тя само веднъж откликнала на това, за да заведе детето Д. на зъболекар. От 2019г. ищецът вече поискал уреждане на отношенията си за прекратяване на брака, като предложил споразумение, което П. Т. одобрила, но протакала. Продължила да е заета само със себе си, като не проявявала грижи и отговорности за децата. Във връзка със записване на Д. на училище ищецът поискал регистрация на детето на адреса на ищеца в гр.К., но ответницата не се обадила за съдействие. Въз основа на тези заявени обстоятелства ищецът е поискал прекратяване на брака като дълбоко и непоправимо разстроен, първоначално без произнасяне по въпроса за вината, с мотив за сключване на споразумение за предоставяне на родителските права на ищеца с подходящ режим на лични отношения на децата с майката, определяне на месечна издръжка за децата една година назад и по 200 лева за детето Д. и 160 лева за детето А., семейното жилище в с.С., община К. да се предостави на ищеца, като се постанови носене на предбрачното фамилно име. Към исковата молба са приложени Грамота за отличен родител, Грамота „Златно сърце“, както и множество грамоти за изяви на детето Д. в различни области, както и хвалебствени писка-уведомления за посещението ѝ в музикалната школа, разходни документи за учебни помагала за Д., Диплома от III Фестивал за млади изпълнители, 13 броя документи за музикално участие в международни фестивали, 10 броя грамоти.

По делото е предявена и насрещна искова молба от П. Ю. Т.. На първо място се оспорват твърденията на ищеца в първоначалната искова молба, с насрещно изложените на фактическите обстоятелства, че сключеният между страните граждански брак е втори за ищеца по първоначалния иск, като след неговото сключване страните заживяли в хотелския комплекс в с.С., собственост на родителите на ищеца. Съжителството им първоначално протичало нормално, но после се проявили проблеми по причини според ищцата по насрещния иск, свързани с разлика във възможностите, културата, интелекта, семейната и социална среда, разбиранията за деца, ценности, приоритети и други. Съпругът ѝ бил егоист и лекомислен, водел се на работа в хотелския комплекс, а ответницата се грижила изцяло за Д., освен това работила в семейния бизнес, през което време той ходел на лов и отсъствал дни наред, като измислял причини. Ответницата положила усилия за запазване на семейството, появило се и второто дете А., по време на бременността съпругът ѝ станал груб, избухлив и агресивен, не се прибирал често, ходел където си поиска, ищцата по насрещния иск установила, че ѝ изневерява, като довел любовницата там, където живеели,

обиждал я, унижавал я, нанасял ѝ побой пред детето и по време на бременността, ищцата по насрещния иск потърсила помощ от родителите му, но не намерила такава. За това напуснала семейното жилище, отишла в Пловдив, съпругът ѝ продължил да е безотговорен и зависим изцяло от родителите си и по специално от майка си. Поради това ответницата прекратила отношенията си с него, като се установила в гр.Пловдив. Изтъква се, че по време на съвместното съжителство, П. Т. изцяло се е грижила за детето Д., а по време на втората ѝ бременност съпругът ѝ не се интересувал за тях. Формулирано е било искане за прекратяване на брака като дълбоко и непоправимо разстроено по вина на ищеца, като са претендирани предоставянето на родителските права за упражняване от ищцата по насрещния иск върху двете деца с определяне на режим на лични отношения с бащата, присъждане на месечна издръжка от 1 800 лева за Д. и 1 600 лева за детето А.. Заявява се, че страните имат закупен недвижим имот в гр.Девин, МПС и движими вещи.

Към насрещната искова молба са представени относими до момента на фактическата раздяла : СМУ № 529/ 2015г. на д-р С. С., д.м.** в Катедра по обща и клинична патология и съдебна медицина на Медицински университет – Пловдив с дата 17.06.2015г. със заключение за установени множество кръвонасядания по ръцете и краката, данни за болезненост в областта на шията отпред и на тила, данни за болки в окосмената част на главата, които травматични увреждания са причинени от удар и/или притискане с или върху твърд тъп предмет, от които е било причинено болка и страдание на прегледаното лице П. Т.; СМУ № 1445/ 2017г. на лекар в Отделение по Съдебна Медицина при УМБАЛ „Св.Г.“ ЕАД-Пловдив от преглед на лицето П. Т. на 29.12.2017г. , при който в заключение да установени описани в обективните данни множество кръвонасядания в по горните и долните крайници, които травматични увреждания са причинени по механизма на удар или притискане с или върху твърд тъп предмет, от които е причинено болка и страдание на прегледаното лице.

С отговора по насрещната исковата молба ответникът по насрещния иск П. Я. е оспорил изложените от ищцата по насрещния иск обстоятелства, вкл. упражнено насилие над нея и нанесени удари, за които твърди да са били причинени от друг мъж. Ответникът по насрещния иск противопоставя обстоятелства за това, че ищцата имала грубо отношение към работещите в комплекса. Той лично се държал добре със съпругата си заради детето Д., но тя тормозела родителите му за пари, искала скъпи подаръци. Излага обстоятелства за проява на скандал на датата 24.12.2017г, а на 30.12.2017 г. майката на П. Т., която била на гости, извикала полиция с довода, че ответникът по този иск удрял и тормозел П., след което последната напуснала дома и заживяла в апартамента си в гр. П., без да вземе детето Д., което останало при баща си. На ****г. П. родила детето А., а съобщила на съпруга си на датата 21.06.2018г., когато ответникът посетил П. заедно с родителите си, а Д. останала при П. и А.. Впоследствие на 5-тия рожден ден на Д. празнували в дома на ответника с много деца, след което Д. пожелала отново да е с А. и баща ѝ я закарал отново в П., но П. не можела да гледа и двете деца, затова бащата изпратил детето Д. на море с неговата майка на море, след което П. се била присъединила към тях с

А.. На 06.09.2018г П. заявила, че не може да гледа А. и ответникът го взел при него, след което на 01.10.2018г по искане на П. върнал детето А. при нея, а бащата и неговите родители ходели периодично до П. да виждат А.. В периода 30.12.2018г. 11.02.2019г , през който детето Д. била при П., бащата се чувал с нея, след което последно на 07.03.2019г. бащата взел детето Д. при него вкъщи, а на 01.07.2019г взел и детето А.в С. за празнуване на шестия рожден ден на детето Д., на който П. Т. не отишла. На 22.08.2019г ответникът по НИ изпратил споразумение за развод на съпругата си Т.. На 23.08.2019г П. се обадила на майката на ответника, че е със счупена ръка и множество травми и не може да гледа А., заради което ответникът отишъл и го взел при себе си, от който момент и до момента на отговора по НИ детето А. живял само с него и той се грижил за него. На 29.05.2020г. ответникът подал молба за развод, до който момент П. виждала спорадично децата / на 23.11.2019г. детето Д. на концерт в гр. Сливен, на 20.01.2020г. Д. и А. в дома на бащата, когато децата не искали да тръгнат с П., на 25.04.2020г – по повод посещение на зъболекар в гр. П. на детето Д./.. На 15.06.2020г. – в дома на бащата за няколко часа, на 29.06.2020г – детето Д. на концерт в гр. К., където и детето А., което П. видяла за последен път на 01.07.2020г. в дома на бащата в с. Соколица, на 03.07.2020г. – детето Д. на концерт в Пловдив, на 05.07.2020г. – детето Д. на музикален конкурс във Велико Търново. В приложение на отговора си ответникът по НИ представил Становище от 06.01.2021г от проведено психологическо изследване на детето Д., тогава на 7г. на консултативен *** Д. Д., към ЦПК „Феникс“ – гр. Пловдив, впоследствие същата разпитана по делото като свидетел. В становището са дадени препоръки, свързани с интереса на детето, за което родителите следва да вкарат взаимоотношенията си в цивилизовани рамки, за да може то да е спокойно и щастливо и да чувства, че е обичано. Представена е и Педагогическа характеристика от 11.01. 2021г. на детето Д. от класния ѝ ръководител Л. Х. при ОУ „****“ – гр. Карлово

Извършено е изслушване на родителите в първото по делото съдебно заседание на 13.01.2021г. по реда на чл.59, ал.6 СК. Изготвени са Социален доклад на ДСП-Пловдив от 24.02.2021г, както и на ДСП - Карлово от 17.03.2021г. В социалния доклад на ДСП-Пловдив е констатирано създаденото фактическо положение към момента на проверката от социалните служители относно това, че децата се отглеждат от бащата в дома му при неговите родители, съвместно с тях в с. С.. Огледа относно жилищните условия при майката са констатирано като подходящи. Относно близките родственици П. Т. – нейната майка живее в Г., а брат ѝ в гр. П. но не поддържа чести контакти с тях. Д. към момента на изготвяне на доклада е ученичка, а по-малкото дете А. не посещава детско заведение. Родителите не си сътрудничат в отглеждането и възпитанието на децата. Аналогични са констатациите в последващия социален доклад на ДСП-Карлово относно отглеждането на децата от бащата и неговите родители, с много добри условия при бащата, трудовата му заетост и доходи. Установени са отлични резултати от училищните изяви на детето Д., както и от извънучилищните, свързани с културно-образователното развитие на детето за посещение на уроци по пиано, английски език и пеене, конкурси и получавани награди в тези области.

Постъпили са Справки от ТД на НАП за размерите на осигурителните доходи на страните – за П. Я. вариращи от 591 лв до 843 лева, а за П. Т. – вариращи от 560 до 800 лева.

По делото е представено Постановление за отказ за образуване на досъдебно производство от 15.02.2018г на РП-Карлово, в което по повод на възникнал скандал на датата 30.12.2017г. между съпругата П. Т. и съпругът ѝ П. Я. , по повод на който с оглед констатиранни данни за семейно насилие от страна на П. Я. спрямо съпругата си П. Т., е указано на последната да упражни правата си по гражданско правен ред , уреден в ЗЗДН, СК и ГПК.

Разпитани са по делото св. И.П. Д.а, майка на П. Я.. Младото семейство заживяло в тяхното жилище, в малък апартамент за тях в с. С., като в началото нямали толкова близки контакти и рядко се виждали. Впоследствие контактите им станали по-чести по повод тежка бременност на П., когато тя станала избухлива и нервна, отслабнала, нямала сили, синът ѝ се грижел за нея, впоследствие извикали майката ѝ, защото била зле. След раждането отношенията ескалирали, П. имала лошо отношение към сина ѝ, а на негово такова отношение свидетелката не присъствала, той ходел на работа. По повод изработването на украса за провеждана сватба в хотелския комплекс свидетелката и П. се скандализирани, като П. проявявала и не добро отношение както към нея, така и към персонала в комплекса. П. била назначена на работа в комплекса, но не се държала добре с персонала в него. Детето Д. го гледали съвместно свидетелката, П. и П./ съпругът на свидетелката/. По празниците майката на П. идвала също, когато е в България. Претенциите, които П. имала били само за пари, често прибирала оборотите и ги задържала. Свидетелката не е чувала П. да е имала оплаквания синът ѝ да я е удрял, *последното, което се случило, за което свидетелката чула е, че я е ударил в корема и отишли на лекар , което било през м. декември 2017г. , когато отношенията били нагнетени.* П. отсъствала 3-4 дни, била нервна и избухлива, искала да си тръгне, наложило се майка ѝ да я успокоява, след което П. пожелала да се изнесе и тръгнали за Пловдив. Когато тръгнала П. била бременна. Като се поуспокоили страстите, П. започнала да идва и да вижда детето Д., взимала го за по няколко дни и при себе си. Познати им съобщили, че П. се разхождала с друг мъж. П. проявявал инициатива да ходи на консултации с П., а свидетелката била поканена от П. да пазаруват за бебето. Посетили жилището на П., когато отново станало скандал, а детето Д. подканяло майка ѝ да не крещи. Искали да си тръгнат, но по настояване на П. отишли да напазаруват, но в обтегната обстановка. Впоследствие свидетелката получила съобщение от П. с искане за прашане на сума пари за престоя в болницата във връзка с раждането. П. се чудел защо П. не му се обажда, дали се е родило детето, а на изписването не били поканени. Впоследствие свидетелката видяла клипче, на което се виждало, че са били родителите на П. и Д.. След това отишли да вземат детето Д. и тогава видели и детето А., било м. август, детето било на два месеца. Впоследствие П. ѝ се обадила, че е със счупена ръка и не може да го гледа , П. отишъл да вземе А.. По време на пандемията комплексът бил затворен, не работели. П. поискала да се върне на работа, както и да види децата, била придружена от двама души, на рецепцията станал скандал между П. и рецепционистката, последната извикала полиция.

Свидетелката направила предложение на П. щом иска да работи да се върне на работа, да работи като озеленител, да събира листата отвън. В началото работила в комплекса като юрисконсулт, понеже е завършила право, справяла се с работата, но не се справяла с контактите с персонала. Друг случай на скандал е бил по повод заболяване на детето Д., когато П. трябвало да донесе забравен инхалатор на детето при нея, но не го донесла, искала обаче да вземе детето със себе си, а то не искало и се разплакало. П. се оплакала на полицаи, че П. не пускал детето Д. да отиде с нея. Детето Д. имала много участия в конкурси и имала награди за това, а П. не участвала финансово в това.

*Свидетелката Д. Д. без родство със страните, работи като *** на ЦПК „Феникс“. С детето Д. работила от 17.07.2020г., доведена от баща си със заявка за повишена тревожност у детето за оценка на психическото ѝ и емоционално състояние, детето трудно понасяло липсата на интерес и търсене от страна на майката към него и братчето ѝ. Свидетелката се виждала по един път седмично с детето, предстояло да тръгне от детска градина на училище, което е деликатен период на всяко дете в неговото развитие, имало много добра връзка с бащата, чувствало се изоставено от майка си и виновна, при синдром на нездравословна връзка, децата изпитвали чувство за вина, а в присъствие на майката се чувствало незначително. Свидетелката разяснява методиките, които показали, че е прекъсната връзката между тях, детето откровено избягвало да говори за майка си.*

Разпитаната по делото св. Г. Хр. З., без родство със страните, депозира показания предимно в резултат на преки впечатления от провеждани извънкласни мероприятия на нейното малолетно дете СиЯ. с детето Д. по повод на съвместни участия в концерти и конкурси, в които Д. е била придружавана предимно от баба си по бащина линия и бащата. Рядко виждала майката, детето било напрегнато, когато е с майка си, възпроизвежда впечатления на класния ръководител на детето Л. Х. за изявено нежелание на детето при предстоящо посещение на майката.

Свидетелката Т. А. А., без родство със страните, близка позната на П. Т., с преки впечатления от последните години преди делото за развод между страните, вкл. с присъствие по време на две от взиманията на децата от бабата в селото и впоследствие впечатлението ѝ детайлизирано за много доброто им обгрижване от майката. Депозира впечатления за състоянието на децата по време на взимането им като потиснати и мълчаливи, и настъпващото впоследствие оживление при майката.

От районния съд въз основа на така събрания доказателствен материал по делото е мотивирана правната последица за уважаване на исковете за развод, чрез неговото прекратяване поради установено настъпило дълбоко и непоправимо разстройство на брака между страните. Прието е, че посоченото основание за разстройството на брака е причинено по вина и на двамата съпрузи. Съпругът е проявявал физическа агресия към ответницата, а ответницата е напуснала съвместно обитаваното жилище, поставяла финансови условия. Установяването на нови партньорства е настъпило след раздялата им.

Въззивният съд като взе предвид представените доказателства на основание чл.269 ГПК, намира следното:

Изводът по отношение на въпроса за вината не се споделя изцяло от въззивната инстанция. Безспорно се формира обстоятелството по събраните в първоинстанционното производство доказателства, подкрепено от изложението на описаните по-горе гласни и писмени доказателства, че влошеността на отношенията между брачните партньори е настъпила по време на бременността на ищцата по НИ П. Т., както и след раждането на детето Д., окончателният разрив в която брачна връзка е обективиран чрез напускане на семейното жилище от страна на съпругата пак по време на бременност с второто дете А.. На фона на така случилото се в житейски план на съпрузите, следва да се отчете, че възможно най-неподходящият момент за проява на нелоялност, психическа и /или физическа агресия на партньора в брачната връзка спрямо съпругата си, е периодът на нейната бременност и свързаните с това трансформации в организма на жената в следродилния период, когато същата е в особено уязвимо физическо и психо-емоционално състояние. В такова състояние се установява да е била ищцата по насрещния иск П. Т., вкл. поради проява на недоброжелателно отношение и физическа агресия от страна на съпруга, данни за което се съдържат в свидетелските показания на св. З. Д., които се кредитират поради преките и лични познанства на свидетелката и с двете страни по делото, вкл. преди сключването им на гражданския брак, които не се опровергават от св. И Д., майка на съпруга Д.. Основание да се кредитират твърденията на П. Т. се намират и в кореспондиращите в тази насока представените писмени доказателства по делото – посочените по-горе СМУ за установени описаните травматични увреждания, свидетелстващи за нанесени удари като проява на физическа агресия, датираща в периода преди фактическата раздяла на съпрузите през м. декември 2017г., през който период съпругата е живяла постоянно в семейното жилище. С оглед на това физическата агресия не може да бъде резултат на друго, освен на проявена висока степен на отрицателно отношение към брачния партньор, обективирано в активна форма на враждебност. Последното е ключовият момент за проява на такава степен на трансформиране на брачната връзка, водеща до нейния разрив. Този срыв в брачните отношения между съпрузите е съществена основна и обуславяща причина, която провокира и мотивира партньора, почувствал се засегнат и уязвен, да търси начин да напусне както житейската зона на силен дискомфорт от настъпилите отрицателни съпругески взаимоотношения, в която този съпруг се чувства угнетен, така и физически мястото, където това е намерило проявната си форма. Това се намира да е и съдържанието на причинно-следствената връзка относно напускането на съпругата П. Т. на семейното жилище с цел установяване на по-спокойно място, вкл. с оглед грижите по последващата й втора бременност и предстоящ следродов период с новороденото по-малко дете в семейството. За последното извън необходимостта за коментар се намира, че в периода на майчинство при ограничен ресурс от финансови средства, не се намира без основание търсената от ищцата от съпруга си в опосредена комуникация чрез неговата майка налагаща й се финансова помощ за раждане и отглеждане на второто дете на страните - А.

Не се разглеждат представените писмени доказателства в първоинстанционното производство като неотнормими от периода от 2020г –2021г, датиращи след настъпилата

фактическа раздяла през м. декември 2017г. като главно основание на предявения от ищеца П. Я. иск за развод през м. май 2020г., след който момент е настъпило последващо усложнение на брачни им отношения.

Така дълбокото и непоправимо разстройство на брака между страните се намира да е по вина на ответника по насрещния иск.

По отношение на последиците от прекратяване на брака между страните относно родителските права върху родените от брака им две малолетни деца и свързаните с това правни последици по предоставянето им за упражняване на съответния родител.

Пред настоящата инстанция са събрани множество гласни доказателства, ангажирани са доказателства за водени производства между страните по ЗЗДН, депозирани са заключения по СПЕ, СМЕ, изискана е медицинска документация относно здравословни проблеми на детето А, за обстоятелства, настъпили в хода на въззивното производство.

Така именно пред въззивната инстанция са събрани гласните доказателства: Свидетелката: З. А. Д., без родство със страните, на въпросите на адв. Б. депозира, че познава П. от студентските й години, заедно учили в университета, а П. Я. от преди, присъствала на сватбата му, има предвид първия му брак, тъй като неговата бивша съпруга също й е била колежка. Децата също ги познава и двете - и А. и Д.. Виждали са се, излизали са заедно по разходки. За повода за раздялата от П. знае, че от края на 2017 г., началото на 2018 г. тя се прибрала в Пловдив, поради това, *че П. й е посегнал, ударил я е в корема, когато е била бременна с А.. П. си е събрала багажа и се е прибрала с детето си в П..* Периодично си пишат с П., в пространството, по месинджър, поддържат контакт и още тогава разбрала, че тя се е прибрала и, че се е случил неприятен инцидент. *Разказала й с подробности как е била ударена, как е била заключвана в стаята, как не й се давали необходимите лекарства за бременността. Това се е случвало пред детето й Д..* След раздялата на П. и П. за децата знае, че са били при П. и тя си ги е отглеждала сама в апартамента в Пловдив. Знае, че децата са отишли при баща им, за да бъдат съответно двете деца заедно и да поддържат контакт с баща си. Не знам точно времето кога П. е подала молба за развод - това било по време на започване на пандемията. Спомня си, че П. й се обадила и каза, че децата са при баща им и, че е започнала бракоразводно дело. С връщането на децата при бащата П. започнала да пуска жалби, за да може да вижда децата, тъй като била възпрепятствана от бащата. Знае, че е имало заповед, в която са били предоставени родителските права на П. и тя е имала право да ги вижда по установения от съда режим. Ходила е с П. в някои случаи когато тя е ходила да връща или взима децата. П. я помолила да я придружава при взимането и връщането на децата, защото се страхува за живота си, не иска да ходи сама, а съответно с придружаващо лице. Всеки път когато са взимали А., тъй като Д. не е идвала с тях, не е била давана на майката, а детето А. е било предавано на майката в недобро здравословно състояние. Започнала да я придружава от началото на 22 година - януари 2022 година. От тогава до сега присъствала доста пъти - десетина пъти поне е присъствала при взимането и предаването на А., защото П. не била виждала Д.. Това, което е правило впечатление на свидетелката при пристигането им пред комплекса бабата, бащата, дядото и приятелката на П. били пред комплекса, на улицата, с А., снимайки ги с телефон. Много пъти ги молили да не бъдат снимани, но това никога не се е уважавало. Детето им го предавали в недобро здравословно състояние и за това им се налагало да го водят по спешни медицински центрове, за да установяват какво му е. А. бил винаги със сополи, кашлица, имал понякога и температура.

Веднъж бил в доста тежко състояние и тогава бащата подал една торбичка с лекарства и написани на ръка в табличен вид медикаменти, които да се дават за едното и другото дете. Направило впечатление на свидетелката, че няма в торбата оригинална опаковка на лекарствата, нямало медицински документи и рецепта, как да се прилагат лекарствата. Рецепта категорично нямало. Когато се предавало детето А. диалог нямало, детето се предавало без да има контакт. При поредното взимане на детето А., излизайки от населеното място, свидетелката била при детето на задната седалка, А. загубил съзнание в колата. Притеснила се и звъннала на телефон 112 да уведомят и потърсят в кой спешен медицински център да бъде заведено детето. Той буквално се свлякъл в ръцете ѝ, в деня точно когато им бил предаден с лекарства. Доколкото свидетелката си спомня, това било през пролетта на текущата година. Тогава съответно се обадили, упътили ги от 112 в коя болница да го закарат на спешен кабинет. По време на пътя детето се върнало в съзнание и се опитвала говорейки му, за да не заспи отново, да не изпадне пак в същото състояние, да го държат буден, за да бъде прегледан в медицински център. Той бил изключително шокиран, бил по-скоро необичайно притеснен, когато го съблекли медицинските лица да бъде прегледан, той започнал да цели с обувките си докторите и така и медицинските лица не могли обстойно да го прегледат. Не давал да му се пипат краката, споделял, че е връзван с въжета за крачетата и крачетата го болят в областта на глезените, и на въпроса кой го прави то отговаряло – те. Ходили по лекари и други пъти, защото като е бил предаван, детето не е било предавано със съответните медикаменти, а детето било във видимо недобро здравословно състояние, водено е във времето, когато е бил с майка си да бъде лекуван. За случая, за който говори по-горе когато детето припаднало, А. бил с вирусна инфекция. Ново лечение му предписали, но не бил оставен в болнично заведение. Предписали нови лекарства на А. и били купени от майката. Това се наложило, тъй като тези, които били в торбичката, за тях нямали адекватна информация как да се прилагат и дали това е правилната дозировка, тъй като лекарствата били ръчно написани на бележка. Рецепта нямало в торбичката. Още първият път когато видяла А., от П. знае, че детето е имало инфекция на пениса. Присъствала когато П. му правила отвара от тетра, за да го промие, от нея знае, а и го видяла с очите си, защото присъствала когато П. е промивала органа на детето. Питали го как се е случило и той посочвал ръбове на мебели, тъгли на стаята. Каза, че е блъскан, в стените, а като го питали кой, той отговарял – те. А като питали кои са те, А. казвал „ами баба, дедо“. По повод на тези оплаквания ходили с П. и подавали жалби в Трето РПУ всеки път когато установявали такъв вид насилие, като взимали и медицинска документация. Когато видели какво се случи с детето когато било зле, поискали то да бъде прегледано от съдебен лекар, но им било отговорено, че в събота и неделя няма такива лекари. В УМБАЛ „***“ ходили. Когато били с П., му бил направен преглед на очите, тъй като една сутрин, в неделя П. ѝ се обадила разстроена и казала „той не вижда“. Детето сутринта като се е събудило ѝ казало, че не вижда добре и помолило майка си да го заведе до чешмата, за да си написка лицето с хладка вода. Тя е отишла и след банята детето се е почувствало по добре. П. ѝ се обадила и предложила да го заведат на очен лекар, за да се установи какво се случва. Прегледан бил, но просто докторът казал, че може би е от някакво психическо напрежение, но няма как с един преглед да се установи какво точно е. За езичето му ѝ направило впечатление, че всеки път когато го забират, детето е с влошен говор, няколко пъти го питала какво иска да каже, че не може да го разбере, карала го да повтаря, питала го защо толкова трудно говори и той просто показвал като сам с ръката си дърпал езика. И като го питали кой прави, детето пак казвало – те. Питали „баба и дядо ли, тате ли“. И „ка“ отговорило А., което означава – „да“. И с всеки изминал път детето било с все по-влошен говор. Също така, на Великден П. била поканена в Първомай, при родителите на гости у свидетелката и тогава тя

отишла с А. Той се чувствал много добре, в различна обстановка с нейните деца, с племенниците ѝ, играел с тях. Добре се чувствало в компанията на нейните близки. Това, което ѝ направило впечатление, че детето постоянно и навсякъде търсело контакт с майка си, не я изпусвало от поглед. Забелязала, че има проблем в областта на очичките, в меката тъкан, но се виждало ясно, че е доста дълбоко. Д. през това време я виждала два пъти – веднъж, когато взели А., свидетелката излезнала първа от колата и тя стояла до входа на комплекса, баба ѝ била в близост, непосредствено до нея. Когато П. тръгнала да слиза от колата, тя само извикала „мамо, аз няма да идвам“ и побягнала към вътрешността на двора, а П. не могла да я чуе, защото била надалеч - това било в първите пъти, в които придружавала П., в началото на годината. След това, другото им виждане било при едно от връщанията на А.. Било зимен месец, не знаей точно кога, било мрачно, тъмно, ръмяло навън, било студено, видели я на улицата. Д. била цялата посиняла от студ, била мръсна, в ръцете си държала каничка. И като слезли от колата, П. я прегърнала, разменили си майчина ласка, казала ѝ, че я обича, че много ѝ липсва, детето също я прегърнало. П. ѝ казала „маме, измръзнала си от студ, влизай на топло“ и съответно излезли бабата, дядото, бащата и те предали А. без да коментират и си тръгнали. Следващите пъти Д. не я виждали. Това били двата пъти, през които я виждала свидетелката. Когато отишли да взимат децата, по точно А., бащата, бабата и дядото стояли пред вратата на комплекса. Когато връщали А., дядото излизал от вратата на къщата, която била непосредствено срещу комплекса - долната врата на тази къща. В повечето случаи А. се посрещал от дядото. Веднъж, когато предавали А., детето спяло в колата и малко преди да спрат колата, го разбудили. П. го гушнала и свидетелката била на две крачки от тях, в момента на предаване на съненото дете. П. изпищяла от болка и казала на дядото „защо ме щипеш“ и за малко щяла да изтърве детето. То увиснало между нея и дядото и за малко да паднело на земята, и съответно като си тръгнали, тя се обадила на телефон 112 и съобщила на дежурните, че е осъществен тормоз срещу нея - щипана е. Постоянно общували с П. и когато ѝ предстояло да се види с децата, тя пазарувала, приготвяла храна, дома си, купувала необходимото, та когато ги посрещала да не губи време в домакински задължения. Също приготвяла подаръци, за да ги зарадва. Съответно планирала да ги води на места, които обичат децата да посещават. Ходели в нейния дом, за да играят заедно с децата ѝ. Знае, че П. е водила А. на почивка във Велинград и на море били. Правило ѝ впечатление, че той е много привързано към майка си дете, постоянно търси присъствието ѝ където ѝ да отиде, търси непрекъснато визуален контакт с нея. Връщането на А. било доста неприятно, тъй като детето видимо ставало неспокойно, започвало да гушка домашния си любимец - кученцето ***, събирало играчки, трупало ги и искало да ги вземе със себе си. Тръгвайки, за да бъде връщано, детето искало да спират по заведения за хранене, за да му купи майка му нещо за ядене и така един вид отлагало неговото прибиране там. Знае, че П. работи като юрисконсулт във фирма. Работила изключително от в къщи – работата ѝ се състояла в изготвяне на договори, на различни документи, свързани с дейността на фирмата. Сама живее в апартамент, който е добре обзаведен и разполага с всички условия. Той е цял етаж на жилищна кооперация, последен етаж се води. За ползваните от П. социални услуги във връзка с децата, тя веднъж помолила свидетелката да я придружава до К., за да разбере и получи информация от служителите там за състоянието на Д., а служителките с две думи ѝ казали, че детето е добре и повече информация не могат да ѝ дадат, поради това, че нямат сключен договор с нея, а с бащата, поради което ги попитали дали ще съставят някакъв протокол, че П. е инициирала среща с тях, за да има документално, че тя се е виждала с тях и казала, че няма нужда и в следствие П. разбрала, че може да бъде сключен такъв договор с всеки един такъв център, както и в П., и сама

да избере с кого да работят децата и това го научили впоследствие, в договора била включила и двете деца, и съответно друга информация не е получавала за състоянието нито на единия нито на другия. Знае от нея, че е подавала жалби за това, че тя сама е инициирала срещите и те никога не са я търсили за да разбере за състоянието на детето Д.. Конкретно за полицаи Х. свидетелката депозира, че се обадил полицаи Х., за да я покани да даде обяснения в РУП Карлово. Съответно тя била служебно ангажирана и нямала как и му казала, че ще ѝ върне обаждането. Обадила се и се представила и той заявил – „ако не искате да давате обяснение сега ще се запише, че отказвате да дадете показания, при което тя отговорила, че няма нужда да ѝ слага думите в устата, ще си уговорят среща и за двамата в удобно време, за да може да даде показания. Срещата се състояла в РПУ Карлово и уговорката била да му звънна преди обяд, но той не вдигнал телефона. Втори път му звънила и ѝ било отговорено „ама Вие тук ли сте“. Казала „да, очаквам да се видим за срещата, за която съм поканена“. На въпросите на адв. Е., свидетелката отговаря, че след университета постоянно си писали с П.. Била поканена на сватбата на П., но тъй като била бременна и бременността ѝ била тежка, аз тя била възпрепятствана. Свидетелката познава г-н Я., защото както казала, е присъствала на първата му сватба. За това дали е разговаряла - било е доста отдавна, когато е бил с първата си съпруга и не може точно да конкретизира. Свидетелката виждала двете деца, след като П. е имала определен режим за контакт с тях – виждала ги в П., с П.. Излизали заедно на разходки, излизали и с А., виждала го в количка. За това от кога А.е при бащата – от П. знае, че той е при бащата, малко преди да заведе бракоразводно дело. А кога е заведено бракоразводно дело – не може да каже с подробности. Не си спомня кога е роден А.. За това дали П. има роднини, които живеят в Пловдив - няма представа. Знае, че има брат, но не знае той къде живее. Когато била на тези срещи за предаване на децата, имало и други лица – една тяхна позната, съпругът ѝ е идвал и я е придружавал. В повечето случаи имало и трето лице - М.. От страна на П. лицата, които заснемали срещите с децата били бабата, тя е снимала с телефон, бащата също, дядото. От тяхна страна свидетелката лично не е снимала. А за другите придружаващите лица не знае. Познавам *** Л. Б. и не знае дали тя е снимала. Значи тя не е присъствала когато г-жа Б. е била с П.. Но присъствала на случаи когато П. е започнала да вика, че дядото на детето я е ощипал. Тя лично го възприела, че дядото я е ощипал, защото П. си дръпнала ръкава и видяла червенина. Преди това не видяла ръката ѝ. В случая дърпайки си ръкава видяла червенината, но мислила, че нямало стара контузия. Както казала П. предавайки детето на дядото изведнъж се изпищяла от болка и му казала „защо ме щипеш“ - така се обърнала към дядото. Не видяла дядото да я щипе, възприятието ѝ било това, че П. е ощипана. Свидетелката не ходи много често при П. когато А. не е там, защото ходи на работа. Но с П. се чуват често по телефона, по месинджър – в събота и неделя когато П. не е с децата тя ходила на детската площадка, в градската градина. В нейния дом ходили, посещавали достатъчно често – в месеца три четири пъти организирали срещи, отделно от срещите, на които я придружава по повод взимането на децата, при които я придружава. Когато отивали да вземат А., свидетелката отива по – рано, в дома на П., за да прекарат време заедно. А за това защо П.вика да присъства на посещение при лекар , предавайки детето, преценявали в момента състоянието му и ако видимо виждали, че детето не е добре и има някакви белези, съответно го водили и на доктор. Ходи по искане на П.. Нямало време за губене за времето, в което тя взимала децата. Детето разбирало какво свидетелката го пита и изразява мнение, че А. е изключително чувствително дете и винаги когато не е могъл със свои думи да обясни поради това, че му е влошен говора, винаги с жестове и мимики той им подсказвал и ги насочвал какво иска да им каже – затруднен е говора и във всяко следващо виждане с него свидетелката това го забелязвала. Нейно лично впечатление е, че причината за затруднения говор е

дърпане на езичето. Той показвал с ръчичка как му се опъва езика, и го правел сам. Самият той показвал. Свидетелката няма никаква представа дали детето има логопедичен проблем. За това с какво настроение детето ходи при П. от дома на бащата свидетелства, че той е радостен, че е с майка си и винаги когато спират колата да си идва той е с радостно настроение, радвал ѝ се, привързан бил към нея и търсил постоянен контакт с майка си. Д., както казала, я виждала два пъти. Свидетелката има две деца – дъщеря ѝ е родена *** г., а синът ѝ е роден ***г.

Свидетелката Л.Б., без родство със страните, на въпросите на адв. Б.: Свидетелката се познава с П. Т. от август месец 2021 г., която я потърсила по телефона във връзка с нейна професионална практика като психолог, тъй като работи с деца. И в първото запознаване по телефона е попитала кога има възможност да си организират една среща с нейните деца, тъй като обстоятелствата са по особени и иска да си направи една консултация със специалист. Уговорили се да направят една предварителна среща с нея, за да не се обсъждат по специфични неща от случая пред децата, само за да не се повлиява на техните реакции. По повод на този разговор я информирала, че от дълъг период от време не е контактувала с тях и времето, за което организира тази среща тя се намира в режим на лични отношения, в рамките на един месец и искала да срещне и подкрепя, и насока по какъв начин може да си помогне децата да бъдат адаптирани и компенсирани за този дълъг период. За причината ѝ споделила, че в момента са в съдебна процедура със съпруга ѝ за развод, и че родителските права са дадени на бащата и предвид различни обстоятелства тя няма достъп до децата и близо две години под никаква форма няма контакт с тях, както и разказала ѝ, че защото по време на нейната бременност с второто дете е имало насилие с нея била е бита по време на бременността и ѝ се е наложило да се оттегли в нейното жилище след раждането на А. започва и до този момент той си е контактувал с детето. Майката е търсила контакт с децата си, но не ѝ е дадена такава възможност. Всъщност в този въпросен месец юли 21 г. е времето, в което тя е имала възможност да е по - продължително с децата си да се опознаят отново и за това я е потърсила. Провели среща с децата, които били придружени от майката. Д. тогава била на 8 години и А. бил на 3 години. Нейните лични впечатления са, че те бяха много спокойни, ведри, бързо се предразположиха към обстановката за работа, съвсем от по общ характер ходили и за да ги предразположат децата, защото на свидетелката е било нужно време да се ориентира всъщност как те се чувстват. На въпроса какво е казало всяко от децата, свидетелката депозира, че първата среща я организирани с Д. и в тази среща детето споделило, че живее в хотелски комплекс с баба си и дядо си, баща ѝ, братчето ѝ А., момиченцето било ориентирано като обстановка за това, че по-скоро различни хора имат отношения за нейната грижа, за сигурността им, за начина по който живеят и битуват. Нейните впечатления от разказа на детето добила представа че това е къща, която се намира в хотелския комплекс, защото тя ѝ разказала за един басейн и се притеснявала братчето ѝ да не падне и да не се нарани. За това кой се грижи практически за децата Д. е споделила, че основната грижа е от баба ѝ г-жа П. и с помощни грижи от дядото и възрастна жена, баба **а. Детето обърнало внимание, че е много щастлива за градината, за която е допринесла майка ѝ да изглежда толкова красива. Направило ѝ впечатление, че тя акцентира на пространството навън отколкото в бита, в който живее, както че тя била с едно възхищение към майка си, с една типично по детски, по момичешки контакти, в свежи пресни контакти с майка си. Имала и персонална среща без родител с А., детето било ведро, комуникативно спокойно и била помолила майката да стои в съседната стая, предвид че е още малък. Направило ѝ впечатление, че той има изключителна привързаност към нея и ставал неспокоен ако не я знае къде е или ако изгуби контакт с нея. При Д. забелязала, също, че примерно с тяхната среща ѝ се пояснило, че на нея ѝ е представена една съвсем различна версия на един рожден ден, който бил съвсем наскоро и на нея ѝ било представено, че майка ѝ рано си е тръгнала от рождения ѝ ден, а в нашата среща изяснихме това недоразумение и детето останало облекчено, че майка ѝ е била свидетел на рождения ѝ ден за по - дълго време. След това имало една пауза от контакти с децата и през февруари 2022 г. П. я потърсила защото била много притеснена за състоянието на сина ѝ А.. Посещавали са спешен кабинет, при който преглед са ги насочили за среща с психиатър, психолог и специалисти защото се оказало, че детето е било травмирано. Свидетелката не мога да вземе отношение по медицинската част, но при срещата, която организирани с детето то започнало да имитира, да разиграва едни сцени, които събудили у нея тревожно впечатление, с ясната мисъл, че детето се чувствало комфортно да го изрази. Едни от действията били удари с длани в областта на главата, показвало как му е дърпан езика, инсценирало им как е паднал от удар с кола – кола го е ударила и е паднал по дупе, това буквално били думите на детето. Свидетелката се опитала да си провери достоверността на тази споделена информация от

детето и по някакъв начин дали не е негова представа, но детето отново ѝ отиграло това негово преживяване. Свидетелката намира за важно да ѝ да сподели това, че при А. има едно по специфично говорене – затруднено артикулиране и когато се комуникира с него повече може лесно да се разбере детето, но в първия момент за свидетелката било трудно и тъй като не знаела какво се случва, го помолила да повтори и да ѝ го покаже. И докато аз не му показвала, че го е разбрала по начина, по който той искал да ѝ го сподели, детето не се успокоило. От там насетне почувствала своя професионален и житейски дълг да засвидетелства всички подробности, като направих записи на всичко онова, на което станала свидетел от нейните срещи с детето, защото си дала сметка, че е свидетел и, че става свидетел на насилие над непълнолетен. Предложила на П. да я съпровожда при взимането и връщането на детето, ѝ при нейния режим на лични отношения, с което пък вече имала възможността да види и отсрещната страна. Там се снимало с телефон и била една такава особена атмосфера, ненормална в нейните представи за предаване и приемане на дете между родители. Детето Д. повече не я е виждала до 1 юни когато бил рождения ѝ ден и тогава бил денят, в който майката трябвало да си влезе в режима на лични отношения. В този ден ги посрещнал дядото на децата, помоли я да изчакаят, защото отишли по-рано, излезнали бащата и бабата, детето излязло само за няколко секунди и казало „имам рожден ден, искам си при приятелите“ и се скрило в двора на хотела, и след това вратите се затворили. А. бил поет от майката. Също не било подготвено детето за този дълъг период на лични отношения с този родител, при който отива. По принцип свидетелката е наясно, с процедурата, че децата трябва да си имат своя личен багаж и всичко необходимо имайки предвид какво е тяхното здравословно състояние. Та А. определено не бил подготвен за по дълъг престой. Детето било поето от майката, влязло в колата, зарадвало се защото майката се беше погрижила да му вземе кученцето и останали да изчакаят допълнително да излезе отново Д.. Мислели, че ще приключи партито, защото времето за поемане на децата било планирано. След което вратите отново се отворили, излязла една голяма група от деца, които според свидетелката били клиенти на хотела и Д. отново извикала, но свидетелката не я разбрала какво извикала и отново се скрила навътре и, след което нямали никакъв контакт с нея. Майката тогава се принудила да извика полиция, обадила се на 112. В последните срещи – края на лятото и началото на есента – през месеците август и септември, при поредните срещи за вземане на детето, то само започнало в колата, тъй като свидетелката била вземала и дъщеря ѝ за да се чувства по комфортно А., започнала да разказва и да изразява едни много шокиращи негови намерения и желания и също свидетелката си позволила да запише този момент. Детето за първи път изразило намерение да убива дядо си и баща си, дядо си да го убива с препарат за мравки, а другият с нещо за кучета, до такава степен той бил конструирал целия план как да го направи, с което и свидетелката била провокирана да разбере какво всъщност е преживял за този период от предишната им среща и детето за пореден път разказало само, че дядо му за пореден път го е качвал на покрив, нещо, което му носи страх и напрежение, а той това не го иска, че е воден в гората, че този шум от оръжие, шума от стрелбата го напруга изключително много. Споделяло също така, че е затварян в неговата стая, че е заключван, ключа го имала баба Х***, а споменало, че и Д. имало ключ, но факта, че детето споделило, че той е заключван и на въпроса на свидетелката дали не излиза на двора да си играе, той казало, че прозорецът е отворен. В случаи, в които тръгвайки от С., половин час след тръгването му половин час, то е било прегладняло дете – в повечето от случаите повече от 4 пъти то е било с тежка хрема с възпаление на горни и долни дихателни пътища, често пъти с дрехи изцапани, имало едно панталонче, което имало едно петно и то било пак с тези изцапаните дрехи, неща, които правят впечатление. Последният път когато видяла А., през септември, при взимането на детето било с една раничка на нослето, по- скоро рана, имало и струпей. Детето било подтиснато, подпухнало и не било в добър физически външен вид. В момента, в който П. го поела от дядото, тя забеляза тази рана, той просто тръгнал с репликата, че детето просто се е одраскало. Д. не била там при взимането на детето. Майка му се притеснила за този пореден белег върху тялото на детето и придвижвайки се към П. отишли в Трето РПУ за да потърсим съдействие, какво може да се направи, за да се отбележи този пореден белег на нараняване върху детето. Има случаи, в които съм придружавала майката, защото детето имало белези от въже по краката. Споделяло, че е връзвано, че е дърпано, че са използвани и колани и въжета. Първоначално детето използвало обръщението към „деде“ - към дядо си след това почна да казва – „те“. Използвало е и описание, че и баща му също участва в някой от тези негови преживявания или най- малкото не ги е възпрепятствал. Когато свидетелката е питала дали Д. му помага казвало: „кака не знае“. В случаите когато детето ѝ разказало за тези фразантни изрази, за които иска да убива, разказа също, че каква му е умряла, че са му казали, че каква му е умряла. Свидетелката попитала дали детето е видяло или не – казало не. Попитано било кой му ги говори тези неща, а то казвало – „те“, „онези“, „деде“ също така споменавало. За случая от последното взимане на А. през септември – след като стигнали в Трето РУ служителката казала, че могат да го прегледат в

съдебна медицина и веднага отишли там. По принцип свидетелката знае, че колегите ѝ не работят събота и неделя, но въпреки всичко отишли. Там била служителка, която отказала да направи преглед защото водила изпити и така и не могли да отчетат този факт. На следващия ден с П., придружени от полицейски служител, отишли в спешен кабинет, насочили ги към специалисти - лицево челюстна хирургия, лекарят и отчел травмата. На следващия ден когато П. е върнала детето свидетелката отсъствала. Не била на последното връщане. Нейните впечатления от П. като подготовка когато ще ходи да взима децата и къде ги е водила - когато била първата им среща с децата те се били върнали от Т. и А. казал, че са ходили по зоологически градини и в увеселителни паркове, и нейните впечатления били, че П. е изключително сърдечен, много мил и любвеобилен родител и изключително много страда от това обстоятелство, че е далеч от децата си. Винаги била с подготовка да подсури приятни за децата храни и различни атракции, подаръци. Това, на което е ставала свидетел е, че тя изцяло и всеотдайно използва времето си за да им достави радост, разнообразие, забавление. Относно отношението на децата към майка им свидетелката депозира, че по отношение на Д. към майка ѝ – това били едни много сърдечни и много топли взаимоотношения на майка към детето ѝ, много топъл, много емоционален контакт между майка и дъщеря. А особено впечатление направило привързаността на А. към майка му - винаги я държало за ръка, винаги е било усмихнато, спокойно, прегръщало я, целувало я, постоянно я следяло с очи, и изглеждало едно наистина щастливо дете от контакта с майката си. Времето, в което връщали детето, защото пътят бил близо час, то разбирало и майка му го подготвяла, че отново ще се върне в С., ставало тъжно, подтиснато, тихо, свидетелката правила опити да го разсее, но то не отделяло поглед от колата. Никога не ѝ е правило впечатление, нито ѝ е ставало на ползрението, на погледа, на слуха, на възприятия нещо, с което П. да акцентира и да говори нещо злостно пред децата за другата страна, за другия родител и неговото семейство. Нейната изцяла нагласа и поведение била тя да има едно спокойно време изкарано с децата – когато посетили Трето РПУ детето останало със свидетелката, за да не става свидетел на разговорите и това, което се обсъжда. П. винаги го е насърчавала да изразява чувствата, да бъде смел, и да не се притеснява и свидетелката му казвала, и тя му потвърждавала, че му вярват на всичко това, което споделя. Свидетелката също вярвала на думите на детето и то споделяло всичко, което е преживяло, въпреки че е на една невръстна възраст. Свидетелката лично като човек и майка се чувства отговорна да бъде като един преводач и посредник на това да даде гласност на това, което преживява едно дете, то било травмирано, тормозено под най - различни форми скрити, то губело своята зрителност пред свидетелката. На въпросите на адв. Е. , свидетелката депозира за това по какъв начин проверява достоверността на това, което се излага пред нея - първо се доверява на професионалния си опит, който е изграден с годините, защото свидетелката работи с деца. Обяснява, че е комплексно е не може и няма как да провери, но по характеристики на детето - в него няма въображаеми приятели, няма въображаем свят, няма паралелни представи за живота, който има, то е с една много ясна категорична представа за това, с кой живее, с кой контактува, по какъв начин се чувства в различни обстановки. То само търсило контакти със свидетелката, за да сподели и изкаже онова, което чувства и преживява, защото виждало, че свидетелката му вярва. Във фразантната за свидетелката - ситуацията с това да демонстрира, за това по какъв начин е удрян, блъскан в главата, по какъв начин му е дърпан езика, по какъв начин е паднал, когато го е бутнала колата той използвало думата „рентген“, детето на свидетелката, което е на пет години още не знае това. То ѝ показало по какъв начин му е казано да си постави главата. В контекста, в който той разиграло и представило ситуацията с бутане на колата, свидетелката нямала никакво съмнение и по начина по който ѝ било описано, че колата е карана от „леличка, а на въпроса „сама ли беше леличката“ то казало - „не“. Свидетелката не е правила опит да се среща с бащата предвид особеностите на техните взаимоотношения. Когато свидетелката е правила психологическите становища, детето А. винаги било водено от майката. П. е нейн клиент. За услугите заплащане получавала само за три срещи, които били в условия на консултиране на децата, във формата за диагностициране , след което виждайки колко всъщност деликатни са взаимоотношенията и обстоятелствата, с които децата непрекъснато се сблъскват , свидетелката отказала да взима възнаграждение освен за две от становищата. От един момент от психолог ставала свидетел. Когато ходих на тези срещи за приемане и връщане на децата правила записи и ги съхранявала, както и в нейния кабинет и във всяко едно време документирала всичко, защото си давала сметка колко неестествено за здравата психика е подобно преживяване. Господин Я. също правил записи и по- скоро това провокирало да бъде смела и също да прави такива, защото те не се съобразили с нейното нежелание да не я снимат – и майка му, и баща му, свидетелката се поправя - без баща му, защото той предавал и приемал детето, а другите, включително и приятелката на г-н Я. снимали. Тя също снимала. Имала запис и на 1 юли. За случая на предаване на А., при който майката се е развикала, че дядото ѝ щипе, свидетелката няма впечатления, но имала

запис за нараняването, в което бащата казвал, че той сам се е одраскал, но детето казвало, че е бутнато в стена с желязо. Д. и трети път се появила и тогава и ситуацията била следната - след като Т. позвънила на 112 дошли 2 патрулки със петима служители - цивилни и униформени и пред входа на комплекса се случило едно стълпотворение, защото имало и един автобус и много хора. В този момент П. видяла, че става много напрегнато, искала да успокои обстановката, настоявала детето да излезе в този момент и полицаите искали да изведат детето, но майката преценила, че това е твърде стресираща ситуация. Наистина били много хора там и било емоционално и напрегнато и искали да не го притесняват сега детето, да се успокоят малко нещата, но в този момент свидетелката не видяла бащата или бабата са извели детето и буквално го оставили на една бабуна от камъни, ей така, като солист на сцената да се справи с това и детето се разстрои. Относно извеждането на детето било след обаждането на П. в полицията. На 1 юли е рожденият ден на Д., и майката ѝ била подготвила подарък, но не го изкарала да ѝ го подари, защото не счела за необходимо в този момент да го направи. Тя също беше подготвила парти за детето. Свидетелката е посещавала с П. и А. до лекарски кабинет. Когато бил случая с белезите по краката на детето, свидетелката се приближила, защото А. не бил добре и влизайки в регистратурата на УМБАЛ ** заявили, че това дете е насилвано и има нужда от спешен преглед и може би в този момент са дали индикация в кабинета, защото вътре имало много лекари и много персонал. Като видели П. и детето, имало един лекар, който му направил един по - скоро въл преглед на детето и казал, че трябва да го заведат на съдебна медицина. Споменато им било, че детето е изразило тези индикации, че е връзвано, че е ползван и колан, по тялото му имало и видими следи и снимки на крачетата, но те ги отпратили към съдебна медицина. В този случай когато беше наистина мобилизацията на няколко медицински лица в този кабинет те категорично не пожелаха да обърнат сериозно внимание и заеха позиция, че това е майка, която непрекъснато води детето си. Завели детето в съдебна медицина. Свидетелката присъствала на среща, в която П. води детето в полицията, последно било когато било с травмата по лицето – последният случай от 10 септември, както и за друг случай - на следващия ден при ситуацията с крачетата и медицинска академия и майката била много притеснена и направила отчаяни опити да потърси закрила от полицаите от 3 РУ, където извикали и служителка на детска педагогическа стая. В този момент минавало и 5 часа и тя се притеснила, че закъснява за часа за връщане. Присъствала на тази среща. След всички показания реакцията на полицаите изпитали съчувствие към майката и детето и казали, че процедурата е такава, че тя трябва да си върне детето, защото има наказателна отговорност за нея. В този момент тя получила обаждане от дядото и нейният телефон бил на високоговорител за да може и полиция да чуе и дядото със строг тон казал „П. какво става с детето“ и те тръгнали. Малко закъсняли, но тръгнали. В първите им срещи с децата още 21 година и какво те демонстрирали като отношение спрямо баба си и баща си – Д. в първата или втората среща споделила за това, че става свидетел на разговор на баща ѝ, в които той обсъждал неща във връзка с дело на майка ѝ и това детето го споделила на свидетелката. От тези срещи, които провели установил, че по - скоро децата имат емоционален контакт с бабата и дядото, но с бащата свидетелката установила, че няма такава силна емоционална връзка. Те не го свързвали с никакви спомени, нито с преживявания. От по- честите контакти на свидетелката с А. забелязала, че детето започнало да става все по - открито и спокойно и по- подробно да разкрива негови преживявания за това как е било карано да се качва по покрива и, че дядо му е давал лютивя пица, той не е искал, но дядото е настоявал той да я яде. Детето започнало да споделя още повече подробности. Но такива споделяния от А. ги имало още преди престоя му при майката. Това било след като детето се върнало от престоя му при майката в С. и това още повече обострило вниманието и притеснението на свидетелката, че на детето се влияе по някакъв начин. За публикации на майката във фейсбук – свидетелката не следи профила на П., но определено имало сантиментални моменти, с които тя споделя преживявания с децата си. За публикации, които са с акцент на насилие свидетелката не може да каже. По отношение на това дали А. ѝ е споделяло какви са отношенията му с прабабата – в една от последните им срещи А. споделил, че е заключван в стаята, че бабата го е удряла с бастун и чехъл и когато той ѝ задавал въпроса „защо го правиш“ , тя му е казала – ей така, казва, че с бастун също го е удряла. А. колкото и малък да е, имал един стремеж да има справедливост, да бъде ясно, да бъде честно и споделяйки това за реакцията на баба му, не разбирайки защо получава този удар, детето го преживявало още по- болезнено. Свидетелката не е поставяла под съмнение твърденията на П. , но предвид, че това са обстоятелства, в която и двете страни имат своята истина и своята правота, и контактувайки с бащата за да има представа за другата позиция, свидетелката се доверявала на думите на П., и на всичко онова което е било подкрепяно с документи, се е убеждавала в нейната достоверност – например за снимките, в които пениса на детето е бил травмиран, медицински документи с които били доказани травми, другите преживявания. Един медицински документ показвал тези следи, което се потвърждавало от думи и от реакции на детето. Свидетелката

уточнява, че човек може винаги да се съмнява, но когато има потвърждение на думи подкрепени с документация и действия счита, че няма как да не е убеден.

Свидетелят : А. Г.А., без родство със страните. На въпросите на адв. Б.: Относно присъствието на свидетеля на срещи между П. и децата и при взимането им - в общи линии от 1 юли свидетелят присъствал на почти всички вземания , на една голяма част на срещите на П. с детето А.. Придружавал П. за една сигурност, защото знаел, че в общи линии тя имала проблеми при вземане на децата, била е насилвана и удрЯ. и за това държала да е нея. П. не му е клиент, имат по- скоро колегиални и приятелски отношения. П. имала право да взема децата си всяка първа и трета събота и неделя в месеца и тя винаги всяка събота в десет без 10 задължително била в С., където живеят децата. В С., там адреса бил ул. „****Хотелски комплекс „Я.“. Детето А. винаги излизало от там. Там съответно винаги били дядото, бащата, бабата и приятелката, която се казва- от А. знае - А.. Винаги на всяко от вземанията и връщанията на детето тя била там. Всички тези хора винаги присъствали там. За това какви са реакциите на детето А. – А. почти винаги излизал много притеснен, а в голяма част от случаите той е изглеждал притеснен, както здравословно, така и психически, но след това се успокоявал. Като влезнел в колата ставал спокоен и разговорлив. Да, казвал е, че го притесняват в една не малка част от случаите е казвал също, че са го принуждавали да откаже да излиза и, че това му казвали баща му и дядо му. Принуждавали са го да отказва да тръгва с мама и са му казвали, че трябва да каже, че не иска да тръгне с нея и да се върне обратно в комплекса. Не веднъж А.е казвал, че и кака му също е казвала, че тя също желае да ходи и да се вижда с П. но баба му и баща му са й казвали, че не бива да ходи и не я пускали. Малко били случаите, в които каката Д. се е появявала навътре в комплекса. В случая това, което се виждало, било една улица с каменни павега, имало една голяма метална врата, падала се в лявата част на улицата отивайки нататък, имало голяма метална врата, която в някои от случаите били отворена, а понякога - затворена. Навътре се виждали постройки. Оградата била висока и плътна, не се виждало вътре нищо ако вратата е затворена. И понякога са виждали Д. навътре, но не е водена от вън. Не е имало никаква подготовка Д. да е водена за да се вижда с майка си. Не е чувал Д. да е казвала нещо в случаите когато вземат А., тя дори не е била водена до вратата. Най - близкото разстояние е било до няколко 5-6 метра зад баща си зад А. зад дядото. И всички стоят зад вратата и държат телефони и снимат. Бащата винаги държал телефон и снимал и при предаването и при приемането на детето. Свидетелят, знаей, че ул. „*** е адресът на Комплекса, от там нататък знае също за № 16 че е къщата отсреща. За тази къща отсреща А.винаги е казвал „къщата на ****“. Впечатленията на свидетеля от думите на А., че той живее вътре в комплекса. А тази къща на № * живее А., която е приятелката на баща му. Действително 10 септември бил последният ден, в който взели А., но Д. категорично не казала нищо. Аз лично я видях, навътре в комплекса било – мярнало му се, но нямало видимост от тази стена и от хората, които били навън. И всъщност тя дори и не се доближила до входната врата на комплекса, камо ли да каже нещо, камо ли да си говорят с майка си. А. в този ден имал една огромна червена, почти кървяща черта на носа, като голяма драскотина и П. казала- „какво сте направили на сина ми“, а бащата казал „нищо му няма драскотина“. П. казала „аз ще го водя на доктор и ще видим ние тая работа“. Ходили в Трето РУ за да подадат жалба, ходили на доктор, искали да отидат в съдебна медицина и казали, че поради това, че е събота и неделя, не може да го заведат. А. разказал на майка си, защото тя го попитала какво му е на носа. По принцип като е с майка си много бързо се успокоявало и започвало само да говори. За тази специално драскотина разказало, че е бил бутнат в стената и се е ударил в едно желязо и казал „деде“ – дядо си, но няма спомен да е споменал причина. За това какво е отношението на А. към майка му , свидетелят депозира, че А. става изключително спокоен в момента, в който види майка си. Лъхала огромна любов и привързаност между двамата, а майка му се разтапяла, тя била майка орлица, тя, посочва свидетелят, е може би най-грижовната майка, най-всеотдайната майка. Свидетелят излага мнение, че има страхотна връзка между тях, изпълнени са и двамата с много любов, загриженост и много внимание един към друг. Реално той се държал като голям човек, винаги се е съобразявал с това, какво мама би харесала, какво мама би искала, а съответно пък за мама - тя живеела за него, тя била готова на всичко за него. Свидетелят познава полицаи М. Х., дотолкова доколкото го виждал два или три пъти. За това дали е отправял някакви заплахи в негово присъствие, посочва, че на 2 юли когато ходили до РУ в Карлово, за да входират жалба и съответно да помолят полицаите за съдействие, при влизането им в районното управление той изляза отвътре и като видял П. размахал пръст и казал „аз теб ще те съдя“. За съседката, за която говорили, свидетелят знае, че е съседка в съседния имот и е чувал, че А. е придружаван от дядо си и то това било в момент, в който дядото имал забрана да не се приближава до дома и имал заповед за незабавна защита, но въпреки това тази съседка ги е чула,

не знае от къде ги е чула, че А. си говори с дядо си. За възрастната баба самият А. говори за прабаба си Х., която го е удряла с пръчки, които тя използвала за бастун, както и с обувки. А. им е казвал, че е предимно с баба си Х., а не с баща си. А. казал, че се страхува от тази баба. Майката винаги връщала детето в перфектно състояние, а като го вземела - той кашлял, кихал, и тя винаги го водила на лекар, и той се връщал здрав. В конкретния случай той нямал нищо на ръцете. Всеки път свидетелят го оглеждал, защото знаел, че това дете е имало проблеми, така че е нормално да бъде огледано. На въпросите на адв. Е., свидетелят А. А. , е отрича да не е бил пълномощник, на П., но подчертава, че са колеги и отношенията им са приятелски. Свидателят има пълномощно по изпълнително дело, по което, до доколкото знае има протокол в който ДСИ е писал, че той е изслушвал детето Д. в присъствието на баща ѝ и е отразил съответните обстоятелства. Известно му е, за друго изпълнително дело, пренесено при ЧСИ Обретенова. За това ЧСИ Обретенова му е известно, че не е искала среща с детето, защото в момента, в който делото дойде при ЧСИ Обретенова, била издадена заповед за незабавна защита, която забранявала П. да се вижда с децата. На свидетеля не е известно ЧСИ Обретенова да е искала среща с детето с оглед установяване отношението му за контактите с майката, точно по тази причина и точно тогава свидетелят казал на ЧСИ Обретенова, че вече има издадена заповед за защита. Драскотината, която свидетелят описал, сочи, че е може би между 4 и 7 сантиметра, която обхващала почти цялото носе даже мисли, че и по - нагоре. Свидателят нямал снимка на тази драскотина. За вземане на децата обикновено едно или две лица придружавали майката. В повечето случаи две лица. За това дали някой от тези лица правят записи на тези срещи - по принцип мисли, че да. Свидателят описал номер * а и № * като къща срещу вход. За това дали от тази къща № * има поглед към улицата и към предаването на децата счита, че от улицата се вижда къщата, така че предполага, че и от къщата се вижда улицата. Съседка, за която говорят живее в съседство с комплекса. Разстоянието между къщата на съседката и комплекса счита, че е една улица – не може да прецени точно колко метра. Забраната на Д.Д. разбрал, че е отменена. Конкретни примери, че А. иска и прави всичко за майка му , заявява, че са безкрайно много тези примери. А. винаги питал мама как е, когато е с нея. Всъщност свидетелят ходи до С.с негов личен автомобил по ред причини, една от основните е, че същият обича да си пуша електронна цигара, а П. не допускала да се пуши дори и неговият вид цигара и всъщност е имало случаи, в които напоследък, в които А. като го види, че пуши неговата електронна цигара, го гледал учудено и казвал, че и него са го карали да пуши, но не такава, а истинска цигара. Детето се учудило, че неговата цигара не е като истинските цигари, които са го карали да пуши. На въпрос на бащата П. Я. относно посочената драскотина дали е била дълбока, свидетелят А., заявява, че не може да прецени колко е била голяма, но била видима.

Свидателят /** М. П. Х., без родство със страните, на въпросите на адв. Е., свидетелства , че познава П. и П. от около две години, от януари 2020 г. обслужвал нов за него район в село С., персонално не отговарял за него, но териториалното обслужване на населението в районното управление изисквало да има един офицер, който да води дейността на младшите инспектори. К. К. бил ***. Страните до момента, в който започнали в този район, не ги познавал, както и до момента, познаването им с тях било свързано с пряко изпълнение на служебните задължения. Познавал ги по подадени сигнали на г-жа Т. П.. Счита, че било по време на началото на пандемията – сигналът бил подаден от управителя и доколкото си спомнял не го приел той, а К.. И бил от управителя на хотелски комплекс Я., намиращ се в село С., улица ***, мисли, че е било. Отишли първо, разговаряли с управителката и тя казала, че П. Т. ѝ е вдигнала скандал - главно К** разговарял с тях. На място го заварили там, имало и мъж и жена, които не познавал, с две деца. Доколкото си спомнял искал да си вземе децата, била превъзбудена, че нещо бедства, провела разговор с бившата си свекърва, която казала, че ще пусне децата след като обядват. И имали и някакви други спорове, доколкото си спомня г-жа Т. все още се водила на работа в комплекса, но не ходила там, не работила. Не остана с впечатление, че на нея ѝ се пречело да вземе децата. Даже ѝ казали да влезе в някаква стая на комплекса, понеже било зимно време и да стои на топло. По отношение на това дали в скоро време е присъствал на приемане или предаване на дете – потвърждава за същата година, мисли, че било на 1-ви, и мисли още, че било петъчен ден, но не си спомня месеца, било летен, колегата К. му се обадил, че е постъпил сигнал, мисля че на 112 са се обадили, на тяхната дежурна част, че г-жа П. Т. е била възпрепятствана да си вземе децата. Казал му да го изчака защото не били заедно. Към този момент били целият екип на работа, но по различни райони. Събрали се двата автомобила и за да не правят пазарлъшки истории и разговори, се разбрали, да бъде той. Отивайки на място г-жа Т. казала, че е възпрепятствана да си вземе отново дъщерята и сина и отиде към колата. С нея били дамата и господина, които присъстват в момента в съдебната зала /показва ги в залата/. Госпожата Л. Б. знае, че се казва, а господинът е А. А.. Той представил лична карта и

като го попитал в качеството си на какъв е тук, казал, че е тук в качеството на приятел на г-жа Т.. Казал му, че това не е достатъчно и помолил да си извади документ за самоличност, защото в районното управление когато постъпва жалба те трябва да се запознаят с кои хора е тя и с личните им данни. След всяко посещение на г-жа Т. имало жалби, но не знае точно колко. Първоначално ги работел колегата К.. Доколкото си спомня имало жалба и срещу него, която била извършена от колежка, разследващ полицай от Трето РУ, свидетелят уточнява, че говори за вътрешна проверка. След това от ръководството на управлението започнали да разпределят жалби и на него, и на друг полицай, който обслужва района, и които жалби зачестили, но колко били не може да каже. Тези, с които той се занимавал счита, че са повече, но не може да каже точно какви са. Последвали сигнали и за тях – не знае дали били писмени сигнали, но били викани от началници, че от тяхна страна е имало протекции, към бившия й съпруг и семейството му. От Районна Прокуратура на няколко пъти изисквали с писма жалбите ѝ да не прави нищо повече по тяхното изпращане, така че не може да каже колко преписки бил изработил. Те не разказали за случаят за първо число, когато са посетили сигнала – тя тогава им казала, че Б. е в качеството на *** и не било пуснато детето. Г-н П. Я. казал, че дъщеря му е отказала да отиде при майка си. Свидателят попитал дали има проблем и той да разговаря с детето защото по образование бил психолог и може да разговаря с детето - това го обяснил и на колежката му Б., не отишла при него. Д. излязла, свидетелят се привел към нея, опитвал се да не се притеснява от него, тя му казала – не. Честитил ѝ рожденият ден и в момента, в който искал да я пита дали иска да отиде с майка си, тя била буквално грабната от майка си, която била на няколко метра от тях и започна да ѝ говори нещо на ушенце и детето изпаднало в истерия. Казало - „не искам да бъда с вас, тате ми е подготвил да празнувам рожден ден с мои приятели“. Това, което се случило на следващия ден - било почивен ден и бил дежурен, и в момента когато си отивал, дошла г-жа Т. с въпросния господин А. и Б. със цел подаване на поредна жалба. Отново била възпрепятствана, а той останал стъписан, и, че той травмирал детето като полицай. Майката говорела на ушенце на детето да тръгне с нея, но не знае дали е настоявала. И той казал на баща ѝ „за да не го травмираме повече прибори я“. Детето избягало. Много малко след това си тръгнали. Майката не продължила да настоява. Единственото, което си спомня е, че ѝ казал да я остави да си празнува празника и да дойде на следващия ден. На следващият ден той показал, като човек, възмущение и се обърнал към господина, който бил там и му казал, че така не се прави. Доколкото си спомня последвала поредна жалба, че я е бил заплашвал, а той даже с нея почти не разговарял. Разговорът бил с господина, който му казал, че ще отидат да вземат Д. – голямата дъщеря и ако можело тя да не излиза. Свидателят казал - как така искате да я вземете, пък да не излиза. И пак го попитал - как търсите съдействие от полицията, пък казвате, че детето е травмирано от полицай. Няколко пъти той му казал да не излиза. В качеството на дежурен в управлението в почивния му ден изпратил авто патрул за съдействие с екип – Н. И. и Н. Ш. да отидат там. Обяснил им какво се е случило на предния ден и им казал да стоят абсолютно настрана да не допускат нарушаване на общественния ред и да не вземат страна по случая. И след като всичко приключило да му се обаждат по телефона, тъй като не налагало обстоятелството да присъства на това, което ще се случи и си тръгнал. На почивните дни били на повикване. Грубо казано около половин час след това колегата му И. му се обадил и казал, че всичко е минало в общи линии, детето е отказало да отиде при майка си, било е изведено от бащата, но казал да изготви подробна докладна записка, която не съм чел, но видял само, че е изготвена. Докладна, че детето отказва да отиде при майката. Имало случаи, в които имало паралелни проверки повече от една, но нямало как да запомни всички. Тези, които са срещу него, че съм травмирал детето и разни други приключили. Няма дисциплинарно наказание. Както вече казал майката хванала Д. и я отнесла на два три метра настрана. – Не знае дали детето се страхува от нея. Счита, че това е единствената среща на предаване и вземане на детето, на която е присъствал. На следващия ден пратил колегата. От разни други органи за съдействие персонално към него не са се обръщали. За колегите не знае. Тогава, когато бащата извел детето, неговото впечатление е, че не било наговорено. Имал кратък контакт с детето и преди това не е имал възможност. Не ги виждал преди това тези хора. Контактът му с детето бил кратък и за не повече от минута. Не е общувал с бащата на детето. Много ясно чул, че детето не иска да отиде с майката. То го и повторило това, че не иска да тръгне с майката.

На въпросите на адв. Б.: За това дали свидетелят е видял някой да снима събитието, видял – лично не, но после някой от колегите казал, че Б. държала камера или телефон. За това дали е видял детето да прегръща майката – не, тя си прегърнала детето, а за детето не може да твърди нищо подобно - нито едното нито другото. На 2 юли бил на работа, това бил денят, който му е почивен ден. В събота бил в почивка, но бил и дежурен по управление, а в същото време бил писан по график, тъй като имало протести. От няколко години имали график, като дават

дежурства като дежурни по управление - падат им се веднъж два пъти месечно. По график били дежурни и били на организирано мероприятие за горивата в град С.. След приключване на това мероприятие се върнал в управлението, за да попълни документите, часовете в които бил на работа и при напускане на работа дошли г-жа господина и г-жа Б.. В този ден се водил по график и по мероприятие на работа. Може да се изискат и документи с график. При първата ни среща не е коментирал събирането на листа от дърветата. Спомня си, че когато отидохме по сигнал първият път, през зимата и когато имало сняг, при първата им среща с тях, тя е била накарана от бившата си свекърва, която е и работодателка в комплекса към онзи момент, ако така се явява, тя й казала „като искаш да работиш събирай листа“. Не е участвал категорично при извеждане на дядото по бащина линия. П. Т. сигурно била подала срещу него жалба, тъй като извършили проверка. Било вписано неговото име като главно действащо лице. На въпросът на адв. Е. дали при тази среща с листата е имало посетители, счита, че е нямало посетители.

*Свидетелят: Я. М. М., без родство със страните - *** на П. Я..* На въпросите на адв. Е., свидетелят познава П. от около две години и половина и тъй като живеят заедно доста често, познава и двете му деца. Поводът, по който се запознали - били лятото на спортен лагер в комплекса, през август месец и там се видели за първи път. Няма никакъв личен контакт с него, но след като се прибрала, тъй като той разбрал, че свидетелката е лекар, я потърсил заради очен здравословен проблем на баща му, обърнал се към нея за помощ. Наложило се да проведе лечение. След това отношенията им се развили. Доста често посещава дома на П., там била почти всяка събота и неделя понякога и четвъртък, петък събота и неделя можело да се каже, че много рядко не е ходила там. Била на на взимането на Д. и А. - от началото Д. отивала заедно с А., а от началото на януари, февруари и т. н. категорично Д. отказала да ходи при майка си. Д. отказала, тъй като знаела, че още в края на седмицата и започва да се притеснява - тя била едно много емоционално дете и разказвала за срещите с майка си. Казвала, че майка й казва, че не е хубаво да живее при баща си и ще стане тъпа и проста селянка, че ако двамата с баща й се оженят и имат деца, те двамата с А. ще бъдат изхвърлени на улицата и, че ще изпрати баща му и майка му в затвора. Тя казвала, че не желае да ходи при майка си и това започва още от началото на седмицата и ескалирало до вечерта. По принцип детето знае, че посещава психолози. П. й спестявал разни неща, защото са доста емоционални - знае, че посещава *** и те също много разговаряли с нея за това, че майката е нещо изключително и много важна за детето й, че трябва да я посещава. Никой не е говорил лоши неща за майка й и това е абсолютно категорично. Всичко, което детето Д. е изпитвало към майката е лично нейно отношение. Когато децата отиват при майката - на децата винаги се *обяснявало*, че ще ходят при майка си, доколкото А. разбира той е малък, но Д. повече разбира. Имало и такъв момент когато и двете деца били болни от грип, водили ги на лекар, била назначена терапия и тъй като децата настоявали да ходят при майка си, били написали лекарствата по схема и трябвало да се прилагат лекарствата по тая схема. При предаване на децата майката дори не слязла, от колата слязла една жена, която дори свидетелката не познава. П. казал да слезе майката от колата. Когато майката слязла от колата и дошла и той й обяснил, че децата са болни, тя изпаднала в някаква истерия – „какво им има на децата“, в болница ли са били, насилвани ли са - той казал „не, не са насилвани, а става въпрос за това, че са болни и трябва да приемат лекарства“. Имало разни други излияния от страна на майката, които не свидетелката не помни с подробности, но те били нещо страшно. Дали лекарствата със списъка на майката, тя ги взела. Тъй като лекарката била изписала на децата „беладона атропо“, свидетелката уточнява, че е това е хомеопатичен продукт и, както и, че хомеопатията не е част от медицината, но все пак допълва медицината. Имало медикаменти, които са силно разредени, а всъщност самата съставка енергизира разтвора и разтвора подпомага действието на лекарствата, които се дават. Този медикамент бил с цел да сваля температурата. Тези препарати не предизвиквали алергия, та камо ли припадъци, използвали се изключително широко. Свидетелката уточнява, че не е експерт, но е лекар. В началото и А. и Д. ходили без никакъв проблем, при майка си, от любопитство от интерес да осъществят някакъв контакт с майка си. А във времето Д. категорично отказва да я посещава, а при А. това, което се наблюдавало е, че колкото активно тръгвал към майка си, в началото, постепенно тази негова активност започнала да намалява. Даже имало един момент когато П. слязла от колата и той дори клекнал и не искал да се качи, и изобщо той дори не искал да се обърне до последния момент, а тя го грабнала от земята и тръгнала с нег. Но общо взето връщанията на Д. били изключително емоционални. Тя разказвала негативните неща, може и да не е веднага, но ако са с нея заедно задължително разказвала за майка си и това е част от нейното ежедневие, която присъства почти всеки ден. А. по принцип не разказвал нищо, но в началото като се връщал беше много агресивен - с часове

не разказвал нищо. Молили го да се успокои и какво ли не направили за това да разкаже какво му се е случило и в течение на времето като се върнел, той само като видел баща си, а да не говорят пък за баба си дядо си, за които умира, просто той казвал само „татко, бабо, дядо“ и се гушил в единия от тримата, вероятно изпитвал липсата им във времето в което е при майка си. Бабата и дядото изключително много ги обичали, децата както и те тях. Д. била нарисувала на една картина жена, чиято глава била като планетата Земя и била написала „бабо, за мене ти си целият свят“. Д. изключително много обичала баба си, баща си и дядо си – имала изключителна връзка с тях, обожавала ги. Същото може да каже и за А.. В семейството съществувал мир и разбирателство, нямало агресия, нямало насилие, не се повишавал тон и всички много ги обичат. В дома имало и възрастна баба, която също е част от семейството – баба ***. Тя била много активна, на 83 години била, наистина е много активна в семейния живот. Включвала се когато е необходимо да се помогне с децата, но била изключително ангажирана с децата, много ги обичала. Не я е виждала с бастун. Баба Х** нямала навик да захвърля и да бие децата. Децата не ги е страх от нея. И двете деца, всички много я обичали и те нея също. Свидетелката откакто ги познава тези деца, те ходят в комплекса на разходки. Този комплекс бил много голям и с гориста местност. Не ѝ е известно А. да е воден в гората без негово съгласие. Водят го с кученцето да се разхожда. Дядото на А. не е виждала никога да стреля. Не е чула дядото да има ловно оръжие и да е ходил на лов. Счита, че две години и половина са един доста дълъг период и нейните лични впечатления за времето прекарано с децата са, че децата са много обичани и много обгрижвани. Децата в нейно присъствие никога не са споделяли нищо лошо за баща си, за баба си и дядо си, да са ги ограничавали, да им е забранявано нещо. За това дали А. добре се храни - А. изглеждал много добре, с нормални килограми. Д. била злая, малко повече от колкото А.. В къщи се готвело от баща им, от баба им и тя понякога също готвела. Децата самостоятелно се хранели, закуска, обяд, вечеря, но не е имало никакъв такъв период А. да е блед, отпаднал. Той бил изключително жив, активен и имал непрекъсната нужда от това да се занимават с него. Присъствала на много срещи за предаване на детето А. - винаги детето се предавало в добър вид облечено, обуто, измито, чисто. Имало само един случай когато се върнал със синина, но да са го предали те със синина категорично не може да каже. За това точно кога се е върнал със синина, не може да каже, но се върнало с някаква синина на челото – говори за същата година в средата. И като го попитаме какво е станало, той не говорил много, а само когато желае да каже нещо. А по-късно на една разходка А.мусподелил, че майка му го удряла по главата и по дупето, така че може би е било свързано с нещо подобно, а после разбрали, че после докато си е играел с майка си около една маса е паднал и се е ударил. А Д. е спала и нищо не знаела. Присъствала на рождения ден на Д. - по принцип предаването на Д. било много тягостен момент - това било два дни на 1 и 2 юли на 1 юли сутринта Д. имала изненада, били се подготвили за нея. Някъде около 9 – 10 часа майка ѝ пристигнала, свидетелката също излязла с Д., майката стояла пред вратата. Д. винаги обикновено вървяла първа, спряла се на разстояние пред вратата и казала, че не желае да отиде, че иска да си остане в къщи, защото е поканила приятели, след което се завъртяла и си тръгнала. Имало след това още три пъти явяване на Д. пред вратата, като на третия път за Д. това вече ескалирало. Тя излезла и тогава всъщност дошли и полицаите и заявили категорично, че не искат да напусне къщата си, че е поканила приятелчетата си. Майка ѝ казала, че ще я вземе на втори, а Д. каза, че не иска нито на втори, нито на който ѝ ден да отиде при нея. Майка ѝ казала, че сме я психясвали, а Д. каза, че никой не я психясва, а че тя самата я психясва. . се обърнала към психоложката Б., която снимала отсреща и ѝ казала, че ако иска може да качи това, което снима в социалните мрежи. Изпаднала в много тежко състояние и почнала да плаче, и да крещи да я оставят на мира и казала, че иска в този ден да си остане в къщи и да си празнува рождения ден. Имало моменти, в които майката когато слязла от колата с мили думи се отправяла към тях – обичам те маме, ела, идвам да те взема и т.н. А.общо взето на думите обичам те реагирала с добре, а Д. изобщо не искала и да чуе да отива при майка си. Майката винаги казвала, че детето е болно, че има някакви травми, че се бил ударил по крачетата. Даже имало един път, в който поведението и било толкова грозно, че свидетелката изпитва срам да го разкаже - А. явно имал някаква сополи на носето и тя го била гушнала , и отишла към колата и в момента имало някакъв човек, който бил спрял с колата до комплекса, тя с ръка избърсала сополите му от носа с ръка и ги набутала в лицето на човека, който нямал нищо общо, за да му покаже - вижте какви сополи има детето ми. След което се обърнал към тях и им показва сополите. Развикала се, че детето носи обувки два, или три номера по големи от номера на детето, което е абсолютно невярно, че всеки път е болен, че всеки път е насилван. Дори на рождения ден на детето си майката дошла с потник и с къс клин, казала на Д. че носи подарък, но нямало подарък в ръцете ѝ. За случаи, в които майката е обвинила дядото, че дядото извършва посегателство над нея – имало два случая, в които майката държала А. и в момента, в който го подала на любимия му дядо, Д. хванал А. в ръцете си и майката започнала да вика „защо ме щипеш глупав насилник такъв“ и след

като той нищо не бил направил, той дори се учудил за какво говори. Дядото изобщо никого не е ошипал. Имало и още един случай - когато довел А. и го оставил вървейки с гръб към дядото, тя се обърнала към него и изведнъж му казала „имаш синина на окото, пак ли сте се били тук в комплекса, пред децата, какви са тези раздори пред децата и не знам още какво. Дядото се учудил и се обърнал и й каза „на мен ли говориш и за какво става въпрос изобщо“. Когато се върнел А. не говорил. Питали детето как е прекарало, какво са правили с мама, но А. нищо не казвал, а само „добре“ и си правил неговите неща и никога нищо не споделял. Имал моменти на изблици когато казвал някои неща и веднъж, тъкмо се прибирал към къщи и той започнал да говори, че майка му е казала, че му даваме люти чушки и нещо друго, което не се разбрало и той даже го имитирал с жест „а бе маме“, какви са тия глупости един вид – това бил първият момент. А вторият път бил когато е идвала полицията за да вземе дядото - те с П. не са присъствали в този момент. Излезли в парка и той споделил, че дядо му е в затвора и, че причината за това дядо му да е в затвора е майка му. Казал, че не обича майка си, казал, че е казала, че всеки един от тях ще влезе в затвора - казал „тате, баба“ накрая каза „и ти, и всички българи“. Пак в същия този ден станало това нещо, като тръгнали да говорят и му казали това не е възможно, А. казал „мама ме удря по главата и по дупето“ и свидетелката му казвала „мама сигурно те бие защото не слушаш, но детето казвало, че всички ще ги вкара в затвора и има такива моменти, в които му казвала, че ако говори пред лекар тя ще го набие. В момента свидетелката не може да каже дали А. се страхува от майка си, но уточнява, че категорично изпитва някакво негативно отношение. От баща си, баба си и дядо си никога не се е страхувал, защото той ги обожавал. Децата живеели в къщата, която е срещу комплекса – от пролетта живеят там, имат си собствени стаи. На въпросите на адв. Б.: Св. М.: Тръгва си за Варна обикновено в неделя вечерта, различно около 6 – 7 часа, защото пътува с влака. На децата е представена като приятелката на баща им - като Я.. Свидетелката предполага, че разбират техните отношения, защото те знаят, че свидетелката обича баща им и живее с тях защото го обича. Д. особено доста неща споделяла. С Д. станали близки още от първия момент - тя била изключително топла и лъчезарна. Не било трудно едно дете да има топло отношение, когато виждало отсреща същото. Вече повече от година свидетелката е много близка с Д. и с А. също. Когато се извел дядото на децата били с П. в Италия. Там били три дни на световен конгрес и П. бил с нея - придружавал я на конгреса. В ежедневието си децата, когато е там, прекарват времето си с всички - с баба си, с дядо си, когато бил тук, с баща си, с мен. С баба си и с баща си прекарват най-голямата част от времето си. За случая с лекарствата свидетелката лично написала списъка. Не дали рецепта, а само лекарствата на майката, които били започнали по рецепта на личния лекар – рецепта не дали защото не се сетили. Тези лекарства бяха изписани от лекар, а не лично от свидетелката. Децата били с грип, температура, сополи и кашлица. Освен, че дали този списък с лекарства то всъщност не свидетелката, а П. ги дал и както обяснила свидетелката, в същият този ден майката дори не слязла от колата, а дошла една непозната за нея жена, за да вземе А. и Д.. Съответно П. помолил да дойде майката, за да й обясни и да й даде схемата с лекарства. По отношение на Д. дали е наясно с всичко което се случва не свидетелката не знае, но знае, че знае доста голяма част от нещата, знае, че не е глупава, предполага, че в училище коментират, споделят, тя също активно пита какво се случва, така че няма как някаква част да не й бъде казана. За този процес не знае. Знае, че са на процес в момента, но не знае каква е темата на този въпрос. За делата нищо не я е питала. За това как децата са разбрали за заповедта за защита по отношение на дядото не е била свидетел - не съм присъствала, но знае, че е станало в присъствието на децата. Полиците са отишли в комплекса, дядото ги е взел от училище и детска градина, разходил ги е и в момента след като се върнали в комплекса, полиците са взели дядото и това е станало в присъствието им. Полицейската кола е тръгнала и е отвела дядото, като Д.се е досетила, че вероятната причина за това е майката. В това време при децата са били дядото и бабата. Децата са станали свидетели на пристигането на полиците и полиците са чакали дядото, доколкото разбрала това е трябвало да стане веднага и те са го прибрали. Д. има собствен телефон. Не знае тя да има фейсбук профил и достъп до социалните мрежи, но знае, че има достъп до телефона на баба си, до нейния телефон и на баща си. Тя е на телефона много често и в нейно присъствие, тя си има игри, на които играе и надали е оставена безконтролна, защото всички контролирали тези неща. Както казала Д. знае, че майка й нещо е публикувала, но никога не е споделяла и не може да каже. На въпросът има ли къща в рамките на комплекса освен тази която свидетелката описала, уточнява, че те си имат къща, в която живеят и тя е в частта на комплекса и това е техният дом. И те съжителстват там където са сега децата, защото къщата имала нужда от ремонт и след ремонта дошли у тях. И дошли при тях и сега живеят с баща си и със свидетелката. А бабата също живее със свидетелката и дядото, но по отношение на него имало издадена заповед за защита. А баба Х. си имала отделна къщичка в рамките на комплекса. За това когато майката идвала А. излизал от мястото, където в момента се намирал, тъй като било по - често в предходната къща и излизали от

входа на комплекса. От пролетта се преместили и от тогава А.излизал от там, където в момента е детето. Те от пролетта не са се изместили конкретно от комплекса, то било периодично в смисъл докато свърши ремонта и децата си спят ту тук, ту там, но от два или три месеца спели само в къщи. Когато майката идвала за да вземе децата Д. всеки път се показвала. Показвала се от старата къща, а ако сега отидат да я вземат, излизала от старата къща - тя се показвала от вътре от комплекса, така че тя идвала от там. В началото на годината Д. излизала от входа на комплекса, тъй като къщата е съответно вътре в комплекса. От началото на годината не я е взимала. Не знае да се чуват с майка ѝ по телефона, но категорично отказвала да имат контакт с майка си.

Свидетелката: И.П. Д.а, в родство със страните - майка на П. Я.. На въпросите на адв. Е.: Свидетелката присъствала на идването на полицаите за да вземат дядото. Полицаите дошли преди мъжът ѝ да се прибере с децата. Той ги беше взел от градина и училище, и ги бил завел на разходка. Разходил ги е и някъде към 5.15 часа се прибрал. Тя предупредила полицаите, че децата са с дядото и те останали. Казали, че „имаме заповед и трябва да я изпълним безусловно“. Не могла да ги спре. Не звъняла по телефона на мъжа ѝ, да му кажа за да е спокоен. Полицаите казали, че ще има пет минути време да се изнесе и да му събере багаж. Така и направила събрала лични неща и бельо, и най-необходимото, на бързи обороти и някъде към 5.15 часа той си дошъл с децата. Били седнали с полицаите на масата. Като го видели, отишли настрани и те му казали. Децата били настрани и след това казали да мине да си вземе нещата, че трябва да напусне комплекса. Дядото тръгнал към къщи, а Д. нещо усетила и тръгнала, А. по нея отишли до там, той си взел куфарчето и лекарствата и казал „Д. аз ще отида малко на разходка“. В това време полицейската кола, била паркирана на паркинга вътре в комплекса и тя опитала да прибере децата, но те се усетили и се разплакали. Усетили се, защото майка им е казвала, че ще прати дядо им и всички в затвора и ще сринے всичко, целият комплекс със Земята. Звъннала на баща им и се опитала да ги успокои. Децата били много неспокойни, почти не спяли, плакали, че дядо им е затворен, правили видеовръзка с вайбър, той се закачал с тях, но те си знаели тяхната и плачели. Тъкмо се успокоили малко и пак казали „ама дядо е с полицаите в затвора“. Д. почти се поуспокоила, но това състояние продължило повече от две седмици. А.бил силно привързан, защото това е единственият му дядо - другият не го е потърсил до сега и детето не знае нищо за него. А. споделял в моменти, в които си играе. Казвало - ти си тъпа, така е тъпа, тате е тъп, всички са много тъпи тука. И като го питали – викало- ами мама така казва. Понякога я гледало и казвало: „бабо ти не си лоша, мама така казва, но ти не си“. Последният път бил седнал и си играел и казва „бабо, мама ми се извини“. Свидетелката питала за какво ѝ се е извинила, а А. казал: ами за където ме блъска, че ме удря за всичко ми се извини“. Е как ще те блъска и удря мама попитала свидетелката, „ами както си говорих по телефона.. и аз викам ами ти пък с кой си си говорил по телефона, а А.продължил: ами с **, това е приятелят на мама и тя ми вика стига, стига, наби ме и ми взе телефона“. Не мога да кажа точно кога. За това дали са останали някакви белези какво да ви кажа - то едно дете малко да се чукове и вече има синина. Проблемната джонга майката казвала, че е направена в къщи, синка на главичката имало , А. си дошъл със синка на главичката след престой при майка си. След това се обадила на социалните да каже, че има подадено оплакване от майката, че детето е пребито и, че има синина на главичката и да дойдат да го разпитат. Дошли в къщата, говорили с него, играли. Било е във времето когато Д. е още ходила с него, че я питали знае ли какво е това, но тя казала „аз съм спала и те бяха с мама“. После споделил, че той се е ударил в крачето на масата. По този повод идвали социалните работници и ги разпитвали. Децата били викани и разпитвани многократно. Не се установила липса на грижа, доколкото е известно на свидетелката. Когато бащата приготвял децата за предаване той винаги ги е предавал с дрехи и това било в началото. С дрехи, с играчки, но след като майката ги връщала, дрехите не били в сакчето. Тя ги връщала с други дрешки, които са по стари и умалели и така. Изпращахме ги с един куфар дрехи децата със цел, че там ще бъдат един месец и само един шлифер им се върнал. Налагало се да купуваме други дрехи. А. казвал „тайна бабо“, като го питам как е прекарал при майка си. Нормално е да питаш едно дете как е изкарал. Д. и А. споделяли един с друг – между двете връзка има много здрава връзка много се разбират и хубаво си играят. А ситуация, в която Д. е реагирала по отношение на контактите с майка ѝ – наскоро имала урок по “Човек и общество и правата на детето в ЕС“, при което Д.се разплакала и се наложило да извикат психоложка, за да я успокои и тя казала: „Не може ли да имам майка, която да е нормална и нормално детство“. Ние никога не говорим за майката лошо, защото тя все пак е майка и когато я защитавам Д. казва „ти си на нейна страна и не искам така да ми говориш, не искам да те слушам“. Тези деца имат една баба в Гърция, майката на П., която познават защото я виждат един път в месеца по вайбър и праща подаръци два пъти в годината и ние сме им най-близки на тези деца. Дядото на децата бащата на П. никога не ги е потърсил. Брат ѝ живее в град Пловдив – той идва с майка си понякога, на Коледа. Брат ѝ придружава майка си,

но сестра си никога. На въпросите на адв. Б.: Свидетелката - за проблема на 1 юли – и те и сина й знаели, че П. трябва да вземе децата, но организирали парти у тях, защото е работен ден и партито трябвало да е в работен ден, в пет часа. Свидетелката знае, че на този ден по принцип детето трябва да е при майката. Детето категорично казало, че иска да празнува рождения си ден в комплекса. Предложили й няколко алтернативи. Тя си избрала какво да си аранжира, кои деца да си покани – говори за текущата година. На П. Т. никой нищо не е казал, защото не държи връзки нито с детето си, нито с нас, както и свидетелката също лично не. На въпросът на адв. Е. дали Д. има някаква връзка с фейсбук – свидетелката уточнява, че тя лично няма профил. Информират я децата в училище, казват й, споделят й, те й казват и връщайки се тя споделя какво са й казали. Свидетелката също нямам профил, доколкото знае и синът й. Понякога им изпращат близки и познати снимки с коментар и удивителни какво е това. Казвала, че няколко деца от нейния клас са с разведени родители, но такива неща не съществуват. Това й тежи най-много. Никой не е спирал майката П. да дойде на рождения ден на детето. Не са я канили. Дори предходната година 21 година било към 10 часа и те пили с майката чай и я поканили да остане, тя казала, че тъй като партито е в 5 часа ще се поразходи и ще дойде в 5 часа, но отишла в полицията и не се върнала. Написала в жалба. Миналата година тя взела децата на 10-ти.

Във връзка с въведени в хода на процеса новонастъпили обстоятелства за наличие на изгаряне на детето А. по едно от раменете след почивка на море, съпроводено от родител на бащата Я., в каквато насока е представено СМУ № 699/ 2023г. на д-р С. М.Я. от Отделение по СМ при УМБАЛ“Св.Г.“ ЕАД, са разпитани св.Б. Ф. С., работеща в Спешно отделение, като ** при УМБАЛ „Св.Г.“, св.К. И. И., работеща като л**** в Клиника по пластично –възстановителна и естетична хирургия при УМБАЛ „Св.Г.“, преразпитана са св. З. Д. и св.И. Д.а. Ангажирана е СМЕ с предмет на задачата относно причините, механизма и характеристиката на посоченото изгаряне на детето А., по която експертиза е депозирано заключение на в.л. д-р Г. Г. Ж., пластичен хирург към клиника по пластично-възстановителна и естетична хирургия. От заключението локалния статус на на описаното изгаряне е характеризирано от експерта като червеникаво-розов цвят на кожата на площ около 2% от ОТП, в областта на ляво задно рамо и скапула, с ясно отграничаване от по-бледата незасегната кожа. Поради неосъществен първоначален преглед, извършен от вещото лице, както и поради липса на убедителни анамnestични данни за дата, час и въздействие на висока температура при детето, е извършен анализ на хипотезите относно причините за поява на така описания червеникаво-розов цвят на кожата на площ около 2% от ОТП на лявото задно рамо на детето, поради което не е даден категоричен отговор относно това дали се касае за термична травма; разглеждайки допустимите механизми за неговото причиняване, сред тях е определено като вероятно изгарянето да бъде от продължителна слънчева експозиция, но не се свързва с обяснения как е получено на такава ограничена площ, без възможност обаче за дефинитивно заключение, вкл. и за други причини за това. С оглед на това поради невъзможност за вписване напълно в картината на слънчевото изгаряне или такова от електрически уред, не са налице дефинитивни признаци от безусловен характер за посочване на естеството на получените промени по кожата на детето.

По ангажираните от страните Съдебно-психологически експертизи.

От депозираното заключение на в.л. О. Д. се установява , че децата имат изградена емоционална връзка и с двамата родители. Връзката с бащата е посочена като по-силна , доверителна, поради което той е посочен като значимият за децата възрастен. Емоционалната връзка на Д. с майката е силно редуцирана, детето отхвърля майка си, като с достъпни за дете на нейната възраст аргументира отношението си, едновременно с което връзката не е прекъсната окончателно и детето се чувства наранено и отхвърлено от майката. Характерът на техните взаимоотношения е намерен за травмиращ за детето.

За детето А. със заключението на в.л. О. Д. се обосновава, че по силата на възрастта си , все още има естествен афинитет към майката, но едновременно с това бил недоволен от отношението й към себе си и към бащата и неговите родители.

По делото поради оспорване на първоначалното заключение по СПЕ, е назначена повторна СПЕ, по която е депозирано заключение на в.л.- *** Д. В., съдържащо диференциран когнитивно-поведенчески анализ на всяко от децата, вътрешно-семеините отношения, данни за РО-дефицити, за конфликт на лоялност, страхове и тревожност- признаци и причини, както и поотделен анализ на родителски капацитет у всеки от родителите.

За детето Д. изследването на емоционалната нагласа е показало, че отношението на това дете спрямо бащата и разширеното семейство по бащина линия е положително и стабилно във времето, като емоционалната връзка спрямо майката ѝ е в нестабилно, критично състояние. Поведението и отношението на бащата е описано като по-предвидимо, връзката споделена, значима, преживява усещане за принадлежност. *Отбелязва се висока степен на интензивност в динамиката на разпада на семейството, характеризираща се с непримиримост, провокативност и желание за надмощие. Невъзможността на родителите на детето да се обединят около единен родителски модел и подход, е стресова/травмираща ситуация за децата. Към момента на изготвянето на експертиза не са констатирани от експерта клинични критерии на родителско отчуждение спрямо някои от родителите, но задълбочаващата се криза в родителските отношения крие риск от появата му.* Не са констатирани и данни за наличие на „конфликт на лоялност“. При детето Д. са установени маркери на емоционална лабилност, в типичните рамки за възрастта. *Работата на психолозите, както и на ДСП при Д., се определя от експерта по -скоро с експертна насоченост, отколкото с терапевтична стойност.*

За детето А. когнитивно-поведенческият анализ е показал наличие на данни за обективни затруднения в усвояването на нормативни езикови закономерности, в границите на възрастовата норма, от научна гледна точка на отразения дефицит е посочено, че се дължи на невробиологични фактори, социо-комуникативните умения отговарят на календарната възраст. *Набелязват се маркери на невротичност поради комплексни причини – възрастта му, недостатъчно добре развити умения за общуване, преживяване на ситуация на несигурност и нестабилност, объркван и нехомогенен родителски стил.* Детето има изградена емоционална връзка и с двамата родители. *Емоционалната връзка с майка му не е прекъсната, но е повлияна от конкретната житейска ситуация –* реконструиране на семейството, висококонфликтни взаимоотношения, липса на родителско сътрудничество. Възрастта на А. не му позволяват да се ориентира правилно в сложните взаимоотношения между родителите, а разнопосочните сигнали, които детето получава от значимите възрастни, водят до объркване и напрежение. Към момента на експертизата емоционалното състояние на детето е с маркирани прояви на тревожност и емоционално напрежение, касаещи взаимоотношенията между значимите за детето възрастни. Не е установено наличие на клинични критерии за наличие на родителско отчуждение спрямо някои от родителите, както и без данни за „конфликт на лоялност“. С оглед посочените по делото материали за ситуации, в които А. е изразявал страх, от високо, който обичайно се появява между втората и третата година. Провокирането на детски страх, може да бъде обусловено и от отношенията в семейството, там където конфликтите и напрежението са се превърнали в

стил на общуване. Извършената обективна психологична оценка е с данни за проява на тревожност, като причините за това са комплексни – възрастта му, недостатъчно добри умения за общуване, преживяване на ситуация на несигурност и нестабилност, объркващ и нехомогенен родителски стил. Отбелязано е, че многократното оценяване на емоционалното състояние на детето, във връзка със съдебни процедури, експертът намира за неуместно и неподходящо, тъй като от една страна насочват вниманието на А. към трудна и болезнена за него област – родителски взаимоотношения, водят до ретравмиране, а от друга - *наличните по делото оценки по никакъв начин не посочват необходимостта от специализирана работа и превенция, както по отношение на езиково-говорната дисфункция, така и по линия на описаната поведенческа проблематика.* Това е намерено от експерта за пропуск, както от страна на професионалните становища, така и от страна на родителите. А. вече е в етап на развитие, в който предстои предучилищна адаптация, усвояване на академични знания и описаните дефицити, сами по себе си са предпоставка за обучителни трудности. Спрямо детето А. е важно идентично становището на експерта за това, че невъзможността на родителите му да се обединят около единен родителски модел и подход, е стресова/травмираща ситуация.

По отношение родителския капацитет на бащата е дадена висока оценка от гледна точка на покритие на необходимите критерии на първо място на социално-трудоово му функциониране, както и в допълнение интелектуални способности и подкрепа на неговите родители, но на практика с понижен родителски капацитет поради неспособността за ефективна комуникация с майката на децата, с цел сътрудничество при изработването на единни родителски подходи в отглеждането и възпитанието им.

По отношение на родителския капацитет на майката, изследван наред с другите лица по експертизата към 25.06.2023г., е дадена средна оценка с водещ критерий – социално – трудоово функциониране, както и в допълнение интелектуални способности и декларираната ангажираност към развитието на децата.

Експертът препоръчва и за двамата родители поради съсредоточаването в конфликта помежду им, необходимост от уместно включване и на двамата родители в специализирана терапевтична работа, фокусирана върху собствените афектни отреагирвания, изграждане на единен подход и модел на сътрудничество.

При описаната доказателствена съвкупност по делото от писмени и гласни доказателства, експертни заключения пред въззивната инстанция, правните изводи на съда следва да се формират и въз основа на правната нормативната уредба, свързана с правата на детето и кореспондиращите на това задължения на родителите, при съблюдаване на най-висшия интерес на детето.

С чл.9, пар.1 от Конвенцията за правата на детето, ратифицирана и обнародвана с ДВ бр.55/12.07.1991г. право на всяко дете е да живее с родителите си. Сред визираните изключения за това са раздялата на родителите, която налага вземане на решение при кого от тях да се

определи местоживеенето на детето, включително произтичащите от това за решаване въпроси, които националното ни законодателство определя като служебно задължение на съда, съгласно разпоредбата на чл.59, ал.2 СК, вкл. в случаите на уважаване на иска за развод във връзка със спора за родителските права относно родените от брака деца. С чл.9, пар.3 КПД е въведено изискването спрямо присъединените държави да зачитат правото на детето, което е отделено от единия или двамата родители, да поддържа лични отношения и контакт редовно, освен ако това противоречи на неговите висши интереси. С чл.8 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи / ЕКЗПЧОС/ прогласява правото на семеен живот като основно, защитата на което присъединената към Конвенцията държава е длъжна да осигури. Признаването на връзката дете -родител от посочените Конвенции, намира своето Конституционно основание с разпоредбата на чл.14 и чл.47 от КРБ. Родителското отчуждение нарушава естествената връзка родител-дете, като може да причини необратими последици, които са вредни за детето, а и за неговите родители.

При форми на липса на родителско сътрудничество за поддържане на естествената връзка родител – дете, какъвто е настоящия случай, даващи основание за обосновано предположение за поява от риск за родителско отчуждение, съдът изследва с релевантните за това доказателствени способности липсата или наличието на данни за настъпило такова, както и за възникващи предпоставки, създаващи риск от настъпване на родителско отчуждение, поради прекъсване на отношения между родител и дете често или за продължителен период от време, със затруднена комуникация между родител -дете, данни в каквато насока сочат събраните доказателства, описани по настоящия казус. За осуетяване създаването на предпоставки, създаващи риск от настъпване на родителско отчуждение, когато фактическите отношения между родителите предпоставят създаването на такъв риск, съдът следва да определи подходящ режим, който да способства за преодоляването на опасността от неговото настъпване.

Легално дефиниране на понятието относно съдържанието на „родителско отчуждение“, което не е налице и в областта на Психологията, но съгласно чл.59, ал.6 СК при преценка на фактите и обстоятелствата по конкретното дело, създаващи допускания за родителско отчуждение се изслушва вещо лице – психолог, в каквато насока е налице изложение на експертното заключение. *Доктринално достиженията на специализираната наука Психология определят родителското отчуждение като състояние, в което детето отказва контакт с родителя.* Причините могат да бъдат неоснователни/ непровокирани от родителя, от когото детето се отчуждава/, основателни / поради насилие, неглежиране и/ или дефицити и/или липса на родителски капацитет от родителя, от когото се отчуждава / или смесени / и двете групи/. Степента на родителско отчуждение са три : лека – детето отказва контакт с родителя, от когото се отчуждава, но когато такъв се осъществи, се наслаждава на взаимоотношенията; средна – детето е по-категорично в отказа си за контакт и когато такъв бива осъществен, продължава да се противопоставя на отношенията с този родител; тежка – категорично отказва контакт, а при осъществяването му може да избяга или да се скрие от

този родител. При прилагане указанията на чл.59, ал.6 СК при ползването на достиженията на психологическата наука и практика с помощта на експертно становище на вещо лице-психолог относно установяване наличието или липса на родителско отчуждение и неговата степен, може да се изискат и препоръки относно мерките, които специалистът намира за подходящи за преодоляване на родителско отчуждение или настъпващ риск от такова за възстановяване съответно запазване на връзката родител – дете, при осигуряване на справедлив баланс между интереса на детето и интереса на родителя, с водещия критерий - най-добрия интерес на детето, при съобразяване на въведените критерии в разпоредбата на чл.59, ал.4 СК. При решаване на въпросите по чл.59, ал.2 СК чрез съобразяване на определени мерки за подпомагане на нарушена връзка родител -дете се изпълнява задължение на съда по чл.8 от ЕКПЧОС чрез създаване на необходимите средства, а не за постигане на определен резултат. Принципите за съблюдаване на най-добрия интерес на детето, както и мерките по чл.59, ал.7 и ал.8 СК предвиждат съдът да определи при тяхното решаване изключване правомощието на съда да лиши родителя, при когото детето/ децата няма да живеят / неотглеждания родител/ от всеки контакт и начин на общуване дългосрочно , повече от шест месеца, освен ако такава мярка не е била наложена / взета/ при условията и по реда на Закона за защита от домашното насилие. Следва да се отбележи, че в настоящия случай в резултат на провеждани производства по реда на ЗЗДН, в каквато насока са налице съдебни актове, макар и отменени впоследствие от въззивен съд, майката е била лишена сравнително дългосрочно от контакт с децата, което е създавало обоснован риск от настъпващо родителско отчуждение в тежка или средна степен, според съда, предвид последователно поддържания отказ в последно време на детето Д. за контакт с майката, демонстриран изрично пред съда при неговото изслушване в проведеното съдебно заседание на датата 13.ІІ.2024г., макар и това да не е квалифицирано в експертните заключения като такова. Аналогична е и фактическата обстановка по отношение на по-малкото дете А., което също дългосрочно и често не осъществява ефективен режи на лични контакти с майката , поради което се създава също обоснован риск от настъпващо родителско отчуждение, макар и в по-лека форма, независимо от непосочването на категорични данни в експертните заключения в тази насока.

Така вземайки предвид експертните заключения по делото, но на базата на цялата доказателствена съвкупност по делото, вкл. относно установените факти и обстоятелства за интензитета и прекарваното време на контакти и лични отношения на всеки от родителите със съответното дете, съдът следва да реши въпроса за упражняването на родителските права върху всяко от децата, както и мерките, необходими за възстановяване или запазване на връзката дете – родител от гледна точка на най-висшия интерес на всяко от тях.

Изхождайки от законовите критерии предполагащо е на първо място желанието на родителите да отглеждат децата. В настоящия случай безспорно се установява по делото, че и двамата родители желаят предоставянето упражняването на родителските права, по който родителите са равнопоставени. В не всички случаи обаче желанието и/или демонстрацията на желание за упражняване на родителските права е идентично на и /или възможност за

отглеждане на децата, в което преобладаващо е прякото и лично участие в това на съответния родител. По отношение на материалните възможности се установява при безспорност на фактическите обстоятелства по делото, че бащата П. Я. е с високи материални възможности за задоволяване на потребностите и на двете деца в битов, социален и културно-образователен план. Възможностите на родителя П. Т. по степен не са идентични на тези на П. Я., но към настоящия момент в хода на съдебното производство същата установи заетост по трудово правоотношение – **в О*** на гр. Пловдив, със средни за страната постоянни доходи, които позволяват осигуряване на приемлив нормален стандарт на живот за отглеждане на децата, като се вземе предвид и обстоятелството, че същата обитава собствено жилище в гр. Пловдив с добри условия за отглеждане на детето/децата. Действително не се установява по делото, всеки от родителите да има брачен партньор, но са налице данни, че всеки от тях е в някаква форма на партньорство с друго лице. Действително на следващо място при родителя П. Я. се установи по делото, че е налице по-широк кръг от лица – близки родственици, които активно предприемат действия по реализиране на помощ при отглеждането и на двете деца на страните, с преобладаващо участие в тази насока от страна на бабата по бащина линия. При изслушването на малолетното дете пред настоящата инстанция, детето формулира желание да остане да бъде отглеждано от баща си П. Я.. По отношение на родителя П. Т. се установи по делото, че същата е била подпомагана в случаите, в които е осъществявала спорадични грижи за децата след фактическата раздяла с бащата, в някои случаи от майка ѝ, без активно участие на нейния брат, които лица са от разширения кръг на близки родственици. При съобразяване на гласните доказателства в лицето на ангажираните от тази страна свидетели по делото родителят П. Т. бива подпомагана в житейски план и ѝ е оказвана помощ от кръг от лица, с които са в близко познанство или близки приятелски отношения.

Усложнено комплицирано е обсъждането на въпроса за възпитателските качества на родителите, полагани до момента и отношението към децата, както и степента на привързаност на двете деца към родителите, съобразно критериите по чл.59, ал.4 СК. В този случай, както и по въпроса за изследване наличието на родителско отчуждение, депозираните експертни заключения следва да се преценят съвкупно с целия доказателствен материал, независимо от степенуването на родителския капацитет, квалифицирано в заключението за всеки родител на първо място от гледна точка предимно на социално - трудовото функциониране, което към момента на депозиране на заключението/ през м.юни 2023г/ не е актуално и за двете страни по делото, вкл. както се посочи по-горе относно представените доказателства за трудовата заетост на родителя П. Т. и следващите се от това установени средни за страната доходи. Необходимост от преодоляване на определени данни за понижен родителския капацитет по отношение на родителя П. Я., както и необходимост от предприемане на мерки за преодоляване на затруднения и при родителя П. Т., са обобщени от експерта психолог вещото лице Д.В. и за двамата родители, както се посочи по-горе в решението.

При безспорност на установеното е, че фактическата раздяла между страните е настъпила

през м. декември 2017г, когато майката напуска семейното жилище, представляващ установен в хотелския комплекс в с. С. дом на съпруга тогава П. Я.. От този момент отглеждането, възпитанието и грижите за двете деца се осъществяват от бащата П. Я., с помощта на неговите родители. Влошените отношения между страните датират от преди настъпилата фактическа раздяла между страните, която влошеност в течение на времето е нараствала до степен на нетърпимост след фактическата раздяла насетне и особено остро след инициирания от ищеца първоначално иск за развод П. Я.. Налице са прояви на отрицателно отношение до степен на враждебност към другия родител, намерили израз както в установените и коментирани по-горе по въпроса за вината писмени доказателства физически посегателства, така и в инициираните по реда на ЗЗДН производства за ограничаване възможността на майката за контакти с децата с мотив, че децата биват тормозени от нея поради предприемане на фактически и правни действия за защита на свои права на родител по законовия ред чрез сезиране на компетентните органи за това. Като законен мотив за постановяване на мерки за защита по отношение на родителя П. Т. спрямо детето А. не е установено и в постановеното от въззивна инстанция съдебно решение по реда на ЗЗДН по в. гр. д. № 3022/2023г. по описа на ПОС.

Проявеният остър конфликт в отношенията между родителите пряко рефлектира негативно на връзката на децата с майката поради липса на възможност за ефективни и чести контакти с децата за нейното запазване. Фактическите данни по събраните гласни доказателства по делото, както и обстоятелствената част на депозираните заключения по двете СПЕ при изследването на поведението и отношението на по-голямото дете Д., потвърдено от изслушването му в съдебно заседание, всичките с данни за преобладаващи откази от контакти с майката, сочат на настъпващо с интензивен характер родителско отчуждение, така както това се разглежда в психологическата наука на степени /в случая тежка/ поради категоричния отказ на детето за контакт с майката. Това се намира и приема да е така в по-висока степен резултат от отношението на бащата към майката чрез системно и съзнателно пренасяне на своя неприязън и конфликт в отношенията с децата към нея, при притежавано ниско ниво на емпатия, което създава условия от риск и предпоставки за нарушения в психо-емоционалното развитие на децата, по начина както това е отразено в заключението на в.л. Д.В., описано по-горе. Такива нарушения не са силно проявени при малолетното дете А., но се проявяват в значителна степен при детето Д., за която се налага извод, че не се създават условия за разграничаване от чувствата и отношението на баща си чрез формиране на собствени такива спрямо другия родител П. Т.. По-малкото дете А. е на значително по-ниска възраст /около пет години/, поради което в по-висока степен се нуждае от преки грижи при неговото отглеждане и възпитание от една страна от майката П. Т.. Отделно от това за осуетяване настъпването на някаква форма или степен на родителско отчуждение на детето А. при което не установяват засилващи се проявни форми на отрицателно отношение към майка си, при така анализирания ѝ родителски капацитет, интерпретиран по-горе въз основа на заключението на в.л. Д.В., в комплекс с цялата доказателствена съвкупност по делото, следва родителските права върху детето А. да се предоставят за упражняване на майката П. Т.. Такива предпоставки не се установиха с аналогична възможност при по-

голямото дете Д.. При определяне на режима на лични контакти въззивният съд изхожда и от създаденото убеждение въз основа на доказателствената съвкупност по делото относно привързаността на двете малолетни деца Д. и А., с оглед на което за запазване на така създадените хармонични отношения между тях, определеният режим на лични контакти и отношения цели организиране на периоди, в които децата да прекарват време съвместно и заедно при родителя, при когото пребивават в момента по силата на предоставените със съдебен акт, съответно и с настоящото съдебно решение за упражняване родителски права на съответния родител и/или съответно по така постановения режим на лични контакти със съответния съдебен акт.

При така приетото от въззивната инстанция относно изменение на мерките за упражняване на родителските права, следва да се изменят и тези мерки, свързани със задължението за издръжка, определяне на режим на лични отношения на бащата П. Я. с малолетното дете А., родителските права върху което ще се предоставят за упражняване на майката П. Т.. По отношение на режима на лични контакти на детето Д. с родителя П. Т. се намира, че следва същите да се актуализират с оглед установеното влошаване във времето с висока степен на риск от настъпване на родителско отчуждение между това дете и майката и неговото осуетяване с цел възстановяване и последващото запазване и нормализиране на отношенията им. За това следва да се постанови постепенен режим на лични контакти на територията на ДСП - Пловдив, в присъствието и съдействието на психолог, като интензитета на тези контакти се увеличава постепенно след изтичане на тримесечен период като мерки за преодоляване на приетия и установен риск от съответна степен на родителско отчуждение.

Задължение на всеки от родителите е заплащане на месечна издръжка за всяко дете, върху което не са предоставени за упражняване родителските права, се определя като размер, изхождайки от възрастта на всяко дете, неговите нужди и съответните възможности на родителите. Определянето на размера следва да се съобрази с необходимостта от средства за покриване както на преките ежедневни нужди на децата, така и за създаване на условия за хармонично личностно развитие и социално и културно-образователен план, както и доброто финансово състояние на бащата и доходите на майката. За детето Д. се определя необходим месечен размер от около 850 лева, от които майката следва да поеме за изплащане на месечна сума в размер на 550 лева, а преките грижи по отглеждане и възпитание на това дете на бащата ведно с оставащия размер от дължимата месечна издръжка за това дете. За детето А. се определя необходим месечен размер от 700 лева, от която сума в размер на 500 лева следва да се поеме от бащата, а от майката останалият размер от месечната издръжка ведно с преките грижи по отглеждането и възпитанието на детето А..

С оглед изхода от правния спор пред настоящата инстанция в частта на обжалваното решение относно вината за разстройството на брака, на основание чл.329, ал.1 ГПК разносните за двете производства следва да се възложат на ищеца по първоначалния предявен иск за развод П. Д. Я.. Тази страна следва да заплати и сумата от 547 лева –

дължима държавна такса за първоинстанционното производство, така и сумата по списък по чл.80 ГПК / л.389, т.І/ - в общ размер на 900 лева, както и по допълнителен списък по чл.80 ГПК /л.849, II том/, в общ размер 2 675 лева, съответно общо сумата – 3 575 лв, представляваща разноси по водене на съдебното производство, вкл. за адвокатско възнаграждение за въззивната инстанция.

И двете страни в производството следва да заплатят дължимата държавна такса – 4% върху тригодишните платежи на присъдената месечна издръжка с настоящото решение.

Водим от горното и на основание чл.271, ал.1, пр. І ГПК, въззивният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260157/ 16.02.2022г. постановено по гр. д. 5864/ 2020г. по описа на Пловдивски районен съд – І бр.с. В ЧАСТТА, в която упражняването на родителските права по отношение на детето Д. П. Я., ЕГН: ***** са предоставени на бащата П. Д. Я., ЕГН: *****, като е определено местоживеенето на детето при бащата.

ОТМЕНЯ Решение № 260157/ 16.02.2022г. постановено по гр. д. 5864/ 2020г. по описа на Пловдивски районен съд – І бр.с. В ЧАСТТА на вината за разстройството на брака, КАКТО И В ЧАСТТА, в която е предоставено упражняването на родителските права по отношение на А. П. Я., ЕГН: ***** на бащата П. Д. Я., ЕГН: *****, като е определено местоживеенето му при бащата, КАКТО И В ЧАСТТА на определения режим на лични отношения между Д. П. Я., ЕГН: ***** и А П Я., ЕГН: ***** с майката П. Ю. Т., ЕГН: *****, КАКТО И В ЧАСТТА на определената дължима от П. Ю. Т., ЕГН: ***** месечна издръжка да заплаща на А. П. Я., ЕГН: ***** чрез неговия баща и законен представител П. Д. Я., ЕГН: ***** в размер на 162,50 лева, КАКТО И В ЧАСТТА на определената месечна издръжка П. Ю. Т., ЕГН: ***** за Д. П Я., ЕГН: ***** чрез нейния баща и законен представител П. Д. Я., ЕГН: *****, в определения размер от 200 лева, КАКТО И В ЧАСТТА, в която П. Ю. Т., ЕГН: ***** е осъдена да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд – Пловдив сумата 547 лв – П. Ю. Т., ЕГН: ***** дължима държавна такса за първоинстанционното производство, КАТО В М Е С Т О Т О В А

ПО С Т А Н О В Я В А:

ВИНА за разстройството на прекратения граждански брак между П. Ю. Т., ЕГН: *****

и П. Д. Я., ЕГН: *****, сключен в гр. Карлово на ****г. по Акт за граждански брак ****, има съпруга П. Д. Я..

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права по отношение на детето А. П. Я., ЕГН: ***** на П. Ю. Т., ЕГН: *****, като определя местоживеенето на детето при майката.

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични отношения на бащата П. Д. Я., ЕГН: ***** с малолетното дете А. П. Я., ЕГН: ***** всяка първа и трета събота и неделя от месеца от 10.00ч. в събота до 17.00ч. в неделя, с преспиване, като за първа и трета събота и неделя се смятат тези, от които всички дни от седмицата са от съответни месец; един месец през лятото, който да не съвпада с годишния отпуск на майката, който режим на лични контакти по отношение на местоизпълнението на задължението от майката П. Ю. Т., ЕГН: ***** за предаване на детето А. П. Я. на бащата П. Д. Я. да се осъществява на територията на с.С., Община Карлово, в службата ДСП-Карлово, а задължението на бащата П. Д. Я., ЕГН: ***** за връщане на детето А. П. Я. на майката П. Ю. Т., ЕГН: ***** да се осъществява на територията на *****, на адрес: гр. П., бул.****, чрез съдействието на поне едно от следните лица: З. Д., Ж. Д., Т. А., А. А. и Л. Б.. При изискване на длъжника П. Д. Я. във връзка със задължението за връщане на детето А. П. Я., посочените лица да се легитимират.

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични отношения между малолетното дете Д. П. Я., ЕГН: ***** и нейната майка П. Ю. Т., ЕГН: *****, к а к т о

с л е д в а : Първите три месеца, считано от постановяване на настоящото определение, майката П. Ю. Т. да осъществява контакт с детето Д. П. Я. всеки петък от месеца за времето от 9.00. до 11.00ч. – когато детето е следобедна смЯ. на училище, а от 14.00ч. до 17.00ч – когато детето е сутрешна смЯ. на училище, в присъствието на психолог, осигурен от Дирекция „Социално подпомагане“ – гр. Пловдив , от където бащата П. Я. след провеждане на режима на лични контакти с майката ще взима детето в присъствието на социален служител. ОПРЕДЕЛЯ МЕСТОИЗПЪЛНЕНИЕ на задължението на бащата П. Д. Я. за предаване на детето Д. П. Я. за осъществяване на режим на лични контакти с майката й П. Ю. Т. службата на територията на Дирекция „Социално подпомагане“ - гр.Пловдив, на което местоизпълнение майката П. Ю. Т. ще връща детето Д. на бащата П. Д. Я. след провеждане на личния контакт между майката и детето.

Задължава бащата П. Д. Я. да осъществява необходимото възпитателско въздействие спрямо детето Д. П. Я. и да дава необходимото съдействие на майката П. Ю. Т. за осъществяване на личните контакти.

След изтичане на така определения тримесечен период и реализиране на 12 наблюдавани контакти между детето Д. и нейната майка П. Ю. Т., майката П. Ю. Т. да взема

детето Д. от дома на бащата П. Д. Я. всеки първи и трети петък, събота и неделя от 14.00ч. в петък до 16ч. в неделя и с две приспивания, и го връща в 17.00 ч. в дома на бащата; в с.С., Община Карлово, ул.“***”; КАКТО и всяка нечетна година през пролетната ваканция до 10.00 ч. на първия ваканционен ден майката П. Ю. Т. да взема детето Д. по указания начин на взимане на детето Д. от майката и връщането му на бащата, по който се осъществява през съботно-неделния режим на лични контакти; КАКТО и майката П. Ю. Т. да взема детето Д. всяка четна година от 10.00 ч. на 24 декември и да го връща в дома на бащата в 18.00ч. на 26 декември , както и от 10.00ч. на Разпети петък до 18.00 ч. на Светлия понеделник, а всяка нечетна година за времето от 10.00ч. на 30 декември до 18.00ч. на 1 януари на следващата година, КАКТО и за по един месец през лятото ежегодно по време, което да не съвпада с годишния отпуск на бащата; КАКТО и двамата родители да организират съвместно празнувания на рождените дни на децата от 9.00ч. до 18.00ч. в празничния ден.

Задължава бащата да осъществява необходимото съдействие за вземане на детето от социалната служба на ДСП-Карлово в петъчния ден в 14.00 ч, за осъществяване на личните контакти на майката с детето през петъчно-съботно-неделния режим , както и възпитателско съдействие спрямо детето Д. Я.а за реализиране на тези контакти.

ОСЪЖДА П. Д. Я., ЕГН: ***** да заплаща на П. Ю. Т., ЕГН: *****, като майка и законен представител на малолетното дете А. П. Я., ЕГН: *****, месечна издръжка в размер на сумата 500 лева / петстотин лева считано от влизане в сила на настоящото решение, ведно със законната лихва върху всяка просрочена месечна вноска от падежа ѝ до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА П. Ю. Т., ЕГН: ***** да заплаща на П. Д. Я., ЕГН: *****, като баща и законен представител на малолетното дете Д. П.Я., ЕГН: *****, месечна издръжка в размер на 550 лева/ петстотин и петдесет лева/, считано от влизане в сила на настоящото решение, ведно със законната лихва върху всяка просрочена месечна вноска от падежа ѝ до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА П. Д. Я., ЕГН: ***** да заплати в полза на съдебната власт по сметка на Пловдивски окръжен съд сумата 547 лева / петстотин четиридесет и седем лева/ държавна такса за производството по делото, КАКТО И да заплати по сметка на Пловдивски окръжен съд сумата 720 лева / седемстотин и двадесет лева/ - дължима държавна, представляваща 4% върху тригодишните платежи на присъдената месечна издръжка.

ОСЪЖДА П. Ю. Т., ЕГН: ***** да заплати в полза на съдебната власт по сметка на Пловдивски окръжен съд сумата 792 лева / седемстотин деветдесет и два лева - дължима държавна, представляваща 4% върху тригодишните платежи на присъдената месечна

издръжка.

ОСЪЖДА П. Д. Я., ЕГН: ***** да заплати на П. Ю. Т., ЕГН: ***** сумата 3 575 лв / три хиляди петстотин седемдесет и пет лева/ на основание чл.329, ал.1 ГПК, направените разноси за производството по делото пред въззивната инстанция.

В НЕОБЖАЛВАНАТА ЧАСТ решението е влязло в законна сила.

Решението подлежи на касационно обжалване в едномесечен срок от връчването му пред ВКС на РБ.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____